

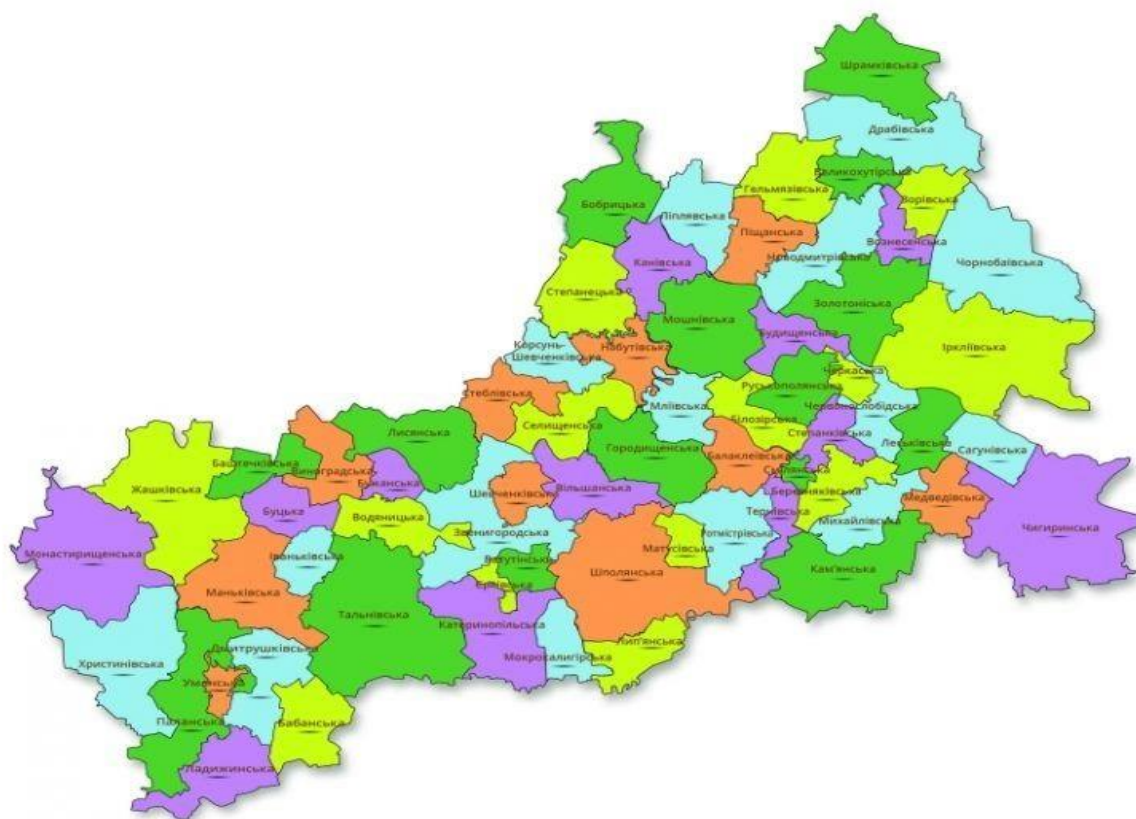

СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИЙ АНАЛІЗ

Золотоніської територіальної громади
Матеріали до стратегічного плану розвитку
Золотоніської територіальної громади

2021 рік

1.Адміністративно –територіальний поділ та формування територіальної громади. Географічне розташування.

Золотоніська територіальна громада була утворена внаслідок приєднання до міста Золотоноші п'яти сільських рад. Територіальну громаду створено розпорядженням КМУ від 12.06.2020 №728-р „Про визначення адміністративних центрів та затвердження територій територіальних громад Черкаської області”.

До складу громади увійшли населені пункти: місто Золотоноша та села Благодатне, Деньги, Кедина Гора, Комарівка, Коробівка, Кропивна, Крупське, Макіївка, Хвильово-Сорочин, Щербинівка, Гришківка, Снігурівка, Ярки, Згар та станція Панське з адміністративним центром у місті Золотоноша Черкаської області.

Золотоніська територіальна громада розташована в лівобережній частині Черкаської області, яка відноситься до лісостепової фізично-географічної зони. Територія Золотоніської громади згідно з адміністративно-територіальним устроєм України входить до складу Золотоніського району Черкаської області.

Територіальна громада займає площу 404,6 км², з населенням 36678 мешканців, у тому числі в м. Золотоноша – 27596 осіб.

Адміністративний центр територіальної громади знаходиться в м. Золотоноша, яке розташоване на відстані 35 км від обласного центру м. Черкаси.

2. Природно-ресурсний потенціал, кліматичні умови, характеристика ґрунтів, гідрологія, ландшафтні особливості рельєфу.

Громада знаходиться в межах Дніпровсько-Донецької западини, якій відповідає Придніпровська низовина. Поверхня низовини плоска, злегка погорбована. Абсолютні висоти в межах 50 м. Рельєф території Золотоніської громади пересічений балками і долинами.

Клімат помірно-континентальний: м'яка зима з відлигами, тепле літо, що є сприятливим для розвитку сільськогосподарського виробництва. Середня температура зими -

6°C, літа +20°C. Пануючі вітри західного напрямку. Річна кількість опадів не перевищує 505 мм на рік. Період року без морозів триває 200 днів.

На території громади зустрічаються родовища горючих і нерудних (неметалевих) корисних копалин, мінеральні води; залягають глина, пісок і торф. Найбільші родовища торфу золотоніське і згарське.

Грунтовий покрив представлений в основному такими типами ґрунтів: малогумусні реградовані чорноземи, ясно-сірі, сірі лісові.

Корисні копалини громади: суглинок, пісок, торф.

На території громади протікає 4 річки: р. Золотоношка, р. Суха Згар, р. Самозванка та р. Кропивка, з них найдовша – протяжністю понад 10 км - р. Золотоношка.

Загальна площа земельного фонду громади усього – 38856,6 га, із них: рілля – 2889,7 га, пасовища – 1781,6 га, сіножаті – 884,7 га, багаторічні насадження – 735,1 га, ліси і інші лісовкриті площі – 7051,8 га, забудовані землі – 2252,0 га, землі водного фонду – 11029,2 га, болота – 607,8 га інші землі – 1624,6 га.

Основну частину земель територіальної громади обробляють: СТОВ „Чапаївське”, ТОВ „Гранекс-Черкаси”, ПП „Крупське”, СТОВ „Струмок”, СТОВ „Придніпровський край”, ФГ „Айріс”, ФГ „Савір”, ТОВ „ВАЛТАС”, ПП „Хвиль-Агро”, ПП „Деньгівське-2”, ПП „Лазаренко О.С.”, ТОВ „Добробут 2017”.

У комунальній власності громади за межами населених пунктів знаходиться близько 3000 га, які передані з державної власності в комунальну. Додатковим резервом надходжень до бюджету громади є 1980 га земель право оренди яких можливо надати через аукціони.

3. Історична довідка.

Місто Золотоноша, має давню історію, багату своєю духовністю, глибоким корінням культури й мудрості, що бере свій початок у сивій давнині.

Золотоноша була свідком історичних подій, гостинно приймала державних та політичних діячів, а також колискою високоталановитих літераторів, акторів і вчених. Серед них: академік, Герой Соціалістичної Праці Олексій Бах; засновник радянської школи індологів, академік Олексій Баранников; історик і археолог Василь Ляскоронський; пілот, Герой Соціалістичної Праці Любов Уланова; викладач Київської академії Симон Тодорський; член Кирило-Мефодіївського товариства, поет і перекладач Олександр Навроцький. У місті нещодавно відкрито пам'ятник героєві Вітчизняної війни 1812 року, землякові генерал-лейтенанту Дмитру Неверовському, який жив у Золотоноші в 1783 -1786 роках.

Золотоноша виникла, вірогідно в другій половині чверті XVI ст. Перша згадка про місто під назвою „Глинщина”, або „Золотна”, як приватне володіння князів Глинських, зустрічається 1576 року в духовниці князя Богдана Корецького. В першій половині XVII ст. Золотоноша – приватне володіння князів Довмонтів, в 40–их роках – князя Яреми Вишневецького.

Місто мало зручне географічне положення, вигідне оборонне розташування на річковому острові та давньому торговельному шляху - царгородській дорозі. В документах 1616 року Золотоноша згадується як місто, обнесене оборонним валом, а на карті французького інженера Гійома де Боплана місто позначене як фортеця. Тут щотижня проходили торги, а щороку влаштовувалися ярмарки.

На сьогодні Золотоноша - найбільше місто черкаського лівобережжя та важливий промисловий центр області, воно знаходиться за 35 кілометрів від обласного центру на перехресті автомагістралей Київ - Кременчук і Київ - Черкаси.

Через місто пролягає залізнична колія Москва - Одеса. Завжди багатолюдною є місцева автостанція, звідки можна без проблем доїхати до Києва, Дніпропетровська, Черкаси, Полтави.

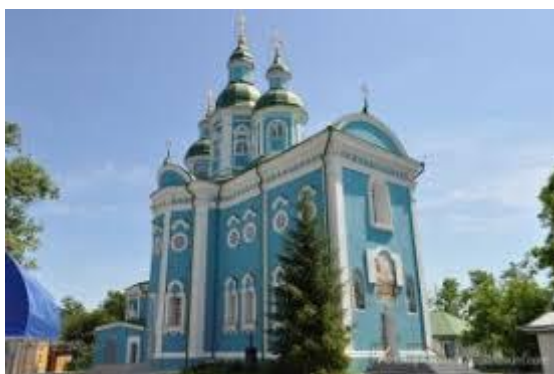

Золотоноша здавна була помітним культурним центром. Користувався популярністю організований у 1897 році приватний театр Маринича-Яковенка. Його приміщення було збудовано у 1910 році (зараз це районний будинок культури і охороняється, як пам'ятка архітектури місцевого значення). На його сцені в різні часи виступали хорова капела Миколи Лисенка, актори Марія Заньковецька, Петро Саксаганський, Борис Романицький та інші вітчизняні зірки. Тут розпочала свій творчий шлях народна артистка

України Наталія Ужвій.

Інтерес до народної творчості у 50-х роках XVIII століття привів у Золотоношу видатного поета і філософа Григорія Сковороду. Протягом двох місяців 1845 року, збираючи перлини фольклору, жив тут Тарас Шевченко, якому у міському парку встановлений пам'ятник. У місті у різні часи бували та жили письменники - Іван Котляревський (розпочав тут роботу над знаменитою „Енеїдою”), Микола Гоголь, Марко Вовчок, Іван Ле та інші У Золотоноші народився поет Костянтин Думитрашко (літературний псевдонім О. Д. Копитька), пісня на вірші якого „Чорнії брови, карії очі” стала народною, та сатирик Юхим Гедзь (О.В.Савицький).

Культурно-освітнє життя міста знаходилося під значним впливом його численних релігійних закладів. Про це свідчить і герб Золотоноші, затверджений в 1782 році, де на пурпуровому полі (символ багатства, достатку, щедрості) зображено великий золотий чотирикутний хрест у сайві, який символізує зосередження культових споруд.

У місті та на околиці розташовувалися два (Благовіщенський та Красногірський) монастирі та чотири церкви. Вся освітня мережа у Золотоноші у кінці XVIII та на початку XIX століття складалася саме зі шкіл при Микільській церкві та Благовіщенському монастирі. Там свого часу здобував початкову освіту Михайло Максимович, пізніше видатний вчений і перший ректор Київського університету, та п'ять його дядьків, зокрема, відомий вчений-китаїст Євген

Тимківський.

1 листопада 1992 року в житті міста відбулась знаменна подія – Постановою Верховної Ради України № 2819 – XII Золотоношу віднесено до категорії міст обласного підпорядкування.

Найбільшим населеним пунктом з приєднаних до міста є **Село Благодатне**. Перша згадка про село, що називалося Богушковою Слобідкою, належить до 1619 року. У XVII столітті село було центром Богушківської козацької сотні спочатку Кропивнянського полку, а після їх ліквідацій у складі Кропивнянської сотні Переяславського полку. Козаки Богушкової Слобідки брали участь у національно-визвольній війні середини XVII століття, а в 1666 році село стало центром антистаршинського повстання Переяславського полку.

Наприкінці XVIII століття в селі було 285 дворів з населенням 850 мешканців, а на початку XX століття — уже 737 дворів з 3907 мешканцями. Тут працювали 3 кузні, 34 вітряки, 4 олійниці, декілька крамниць.

У 1920 році, під час Визвольних змагань, повертаючись із польського фронту, у селі зупинилися на короткочасний відпочинок полки 25 Чапаєвської дивізії. Це стало підставою для перейменування у 1923 році села на Чапаєвку окупаційною владою.

У 1929 році, під час примусової колективізації, був утворений колгосп ім. Чапаєва, який у 30-х роках став передовим господарством республіки. У 30-х роках було збудовано типове приміщення середньої школи, відкрито Будинок культури на 400 місць та Будинок піонерів.

7 червня 1936 року було урочисто відкрито перший у республіці сільський стадіон на 5 тисяч глядачів, на якому відбувалися всеукраїнські спортивні змагання серед сільських фізкультурників. Сформована з колгоспників футбольна команда «Колгосп імені Чапаєва» стала першим сільським колективом, який взяв участь у розіграші кубка СРСР.

У роки радянсько-німецької війни в Чапаєвці діяла підпільна антифашистська група під керівництвом С. О. Кривицького. Колишній учень школи, льотчик О. Т. Романенко, повторив подвиг М. Гастелло, а уродженець села Г. П. Береза став повним кавалером ордена Слави. Всього 600 мешканців села воювали на фронтах, з них 214 нагороджені бойовими орденами та медалями. На честь 386 загиблих односельців в селі споруджено пам'ятник.

По війні колгосп ім. Чапаєва став передовим господарством Черкащини. Господарство мало в користуванні 2,9 тисячі га сільськогосподарських угідь, у тому числі 1,9 тисячі га орної землі. Підприємство вирощувало зернові культури, було розвинуте м'ясо-молочне тваринництво. Багато працівників були відзначені високими нагородами. М. О. Марченко — доярка колгоспу — удостоєна звання Героя Соціалістичної Праці.

На початку 80-х років минулого століття в селі мешкало 3054 осіб, працювали середня школа, будинок культури на 400 місць, бібліотека з книжковим фондом 12,5 тисяч книг, лікарня на 25 ліжок, дитячий санаторій союзного значення «Гайдаровець», 2 піонерські табори, будинок відпочинку. На території села виявлено залишки 3 поселень доби неоліту, поселення і поховання доби бронзи та поселення черняхівської культури.

Село внесено до переліку населених пунктів, які потрібно перейменувати згідно із законом „Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їхньої символіки”. Згідно з Постановою ВР України за № 1353-VIII від 12 травня 2016 р. „Про перейменування деяких населених пунктів” село Чапаєвка перейменоване на село Благодатне.

На сьогодні в населеному пункті налічується 1470 житлових будинків та мешкає 3215 осіб. Нині на території села поряд зі СТОВ „Чапаєвське” працюють: Лівобережне міжрайонне управління водного господарства, ФГ „САВІР”, ФГ „АЙРІС”, ФГ „Жегет”, дитячий оздоровчий табір «Придніпровський» (не діючий), дитячий оздоровчий табір „Гайдарівець” Одеської залізниці (не діючий), дитячий оздоровчий табір „Лісова казка” (не діючий, власник НВК „Фотоприлад”) дитячий оздоровчий табір „Журавлик - 2017” (

„Чапаєвець” який був власністю держави, а в наш час приватна власність), ВАТ "Черкаси будівельні матеріали", щороку в перші вихідні червня зупиняються учасники байкерського фестивалю „Тарасова гора”. Функціонують дитячий навчальний заклад, ЗОШ, бібліотека та будинок культури, амбулаторія.

Станція Панське. Залізничний роз'їзд Шевченківської дирекції Одеської залізниці на лінії Золотоноша I — Імені Тараса Шевченка, між станціями Черкаси (12 км) та Благодатне (8 км). Розташований на Черкаській дамбі у Золотоніській територіальній громаді. Поруч з роз'їздом пролягає автошлях національного значення Н16.

Роз'їзд початково створений неподалік від села Панське, яке знаходилось за кілька кілометрів на схід від роз'їзду. За радянських часів село було перейменоване на Красне і, крім того, як і решта найближчих сіл у 1959—1960 роках були затоплені водами Кременчуцького водосховища. Тоді, щоб з'єднати два береги Дніпра, поблизу Черкас насипали найдовшу в Україні дамбу, що має автомобільну та залізничну частини. А на третьому кілометрі для залізничників збудували станцію Панське. Назвали її на честь затопленого села, що розташовувалося на цьому місці до спорудження водосховища.

Зараз у Панському мешкає 17 сімей (39 осіб): по кілька родин у чотирьох будинках, а ще в переобладнаній бані та магазині.

На роз'їзді Панське зупиняються приміські дизель-поїзди сполученням Імені Тараса Шевченка — Драбове-Барятинське та Імені Тараса Шевченка — Гребінка.

Село Деньги. Мальовниче село, яке розташоване на річці Кропивці за 12 км від районного центру — міста Золотоноша та за 10 км від залізничної станції Золотоноша поруч з автошляхом Золотоноша — Черкаси.

За давнім переказом, котрий записаний видатним краєзнавцем М. Ф. Пономаренком, назва села походить від прізвища (чи прізвиська) одного з перших поселенців на сучасній території села козака **Деньга** (з наголосом на останньому складі). Не виключено, що Деньга був українцем татарського походження. Можливо, ця людина була грошовитою, за що й прозвали Деньгою. Це прізвисько потім закріпилось в паперах. В історичних документах 18 - 19 ст. зустрічається назва **Денег**. За місцевим переказом, перші поселенці **Деньга, Зміхновський та Прідня** осіли на мальовничому, зручному березі річки Бацман — допливу річки Кропивни.

Перша письмова згадка про село належить до другої чверті XVII століття. Це згадка про військову службу денезьких козаків в дарчому написі на старому церковному Службнику (Львівського друку). Ось його зміст: „Сия книга, глаголемая служебник, добытая у войне под Ульвовом за гетмана Хмельницкого и пана поковника Ирклеевского Михайла Телюченко и за сотника Кропивнянского Клима Дайденка; добув ся Демко Игнатенко с товариством и подали ее селу Деньгам до храма Архистратига Христова Михаила за отпущение грехов своїх”. Це безцінний напис документально підтверджує належність козаків Деньгів восени 1648 р. до Кропивнянської сотні Іркліївського полку.

Як козацьке поселення, під перекрученою назвою *Донкі* село позначено і на відомій карті Гійома Боплана (40-ті роки XVII століття).

1787 «Описи Київського намісництва». 242 двори, з них 130 належав виборним (заможним) козакам. 726 мешканців. Власники землі в Деньгах: Таємний радник, сенатор Микола Іванович Неплюєв; Колезький радник Степан Томара; Колезький асесор Антон Федорович Дараган; Полковий осавула Федір Назарович Тимківський (по матері дід Михайла Максимовича).

На початок 1970-х років в селі працював колгосп ім. Кірова, який обробляв 3 тисячі га землі, у тому числі 2,3 тисячі га орної. Основний напрямок був зерновий з розвинутим тваринництвом. У селі діяла восьмирічна школа, де навчалось 213 учнів, будинок культури на 400 місць, бібліотека з книжковим фондом 9 тисяч примірників, лікарня на 25 ліжок, пологовий будинок, аптека, дитячі ясла, 3 крамниці, перукарня, комбінат побутового обслуговування.

На сьогодні в населеному пункті мешкає 1132 особи та налічується 711 житлових будинків. Інфраструктуру села становлять: 9 сільськогосподарських підприємств, найвагоміші з них СТОВ „Гранекс-Черкаси” та ПП Денгівське-2; ЗОШ, амбулаторія та сільський будинок культури, бібліотека.

Хвильово-Сорочин. Поселення складається з двох хуторів: Хвилевого і Сорочино, які віддалені одне від одного двома кілометрами. Народна назва – Хвилівка. Найближчі сусіди – с. Деньги, Благодатне, Кропивна.

Поселенню близько 300 років. В документах 1695 р. зазначено: „Печерській лаврі передані землі в 6 верстах від Кропивни, в урочищі „Заказное”. – де зараз знаходиться село. В 1752 р. тут налічувалось „3 бездворных хаты” посполитих Красногірського монастиря. У джерелах 1781 зазначено: хутір козака Филія. Документи XIX ст. згадують Сорочин хутір, а на картах поч. XX – „Филевь-Сорочин”.

Сьогоднішня подвійна назва вказує на прізвище засновників- козака Хвиля (від імені Филимон (розмовна форма – Хвилон) – з грецької „той, що любить”). Сорочин – засновник з прізвищем Сорока.

У 1885 році „на Филевь” хуторі налічувалось 42 козацькі двори з населенням 228 осіб, на „Сорокином хуторі” - 12 дворів (11 козацьких, 1 – селянський), тут проживало 68 осіб. Обидва хутори підпорядковувались Кропивнянській волості.

Хуторяни утримували живність: 109 корів, 225 овець, 110 свиней, тримали пасіки. Збіжжя переробляли на трьох вітряках, працювали коваль, швець, два ткачі. До 1912 року не було навчальних закладів, діти навчались в Деньгах та Кропивні. У 1912-1914 рр побудовано початкову земську школу у Филевому хуторі. Перша світова війна забрала 10 хуторян.

На поч. XX ст. два хутори підпорядковувались Деньгівській сільраді. У 1930 р. господарства обох хуторів об’єднались в колгосп „Зелена діброва”, який в 1932 році перейменовано на колгосп „Червона хвиля”, а в 1934 – ім. Щорса.

У 1950 р. у зв’язку з укрупненням колгоспів Хвилів і Сорочин хутір були приєднані до деньгівського колгоспу „Червоний дніпровець”, який перейменовувався на ім. Щорса, та ім. Кірова.

У 1960-х рр. поселення отримало сучасну подвійну назву Хвильово-Сорочин. Серед відомих земляків: уродженець села Ф. І. Іващенко - доктор психологічних наук, професор; полковник М. П. Филь очолював управління карного розшуку УМВС у Черкаській обл. Г. А. Науменко-Аргат описала мальовничі краєвиди та історію рідного села в „Оповідках Сорочиноного хутора” та збірці оповідань „І на камені росте трава”.

У селі сформувалась династія лучників. Василь Павлович Хвиль та його сини Геннадій та Роман стали призерами всеукраїнських та міжнародних змагань.

Нині: населення — 325 людей, 266 житлових будинків. На території села розташовані ФАП, бібліотека та сільський будинок культури.

На краю села розташована ботанічна пам'ятка природи місцевого значення Хвилів дуб.

Село Кедина Гора. Село Коробівської сільської ради, 15 км від Золотоноші. Назва складається з двох слів: «гора» і «кедина». «Гора» з’явилась за особливим розташування села – на середній терасі Дніпра, край якої спадає до заплави. Кедина – від слова “кед” - “коли” зустрічається в мові гуцулів та лемків (група українців, що проживала вздовж Карпат та Закарпатті). Можливо, засновник села або його нащадки походили з Карпатської України.

На території села знайдено сліди поселень черняхівської культури, бронзового віку, скіфської доби.

У 1885 році на хуторі налічувалось 13 дворів, 78 жителів; у 1900 р. – 86 (40 чоловіків і 46 жінок). За переписом 1910 р. на х. Кедина Гора при с. Липівське Золотоніської волості налічувало 18 господарств, серед них: 12 козацьких, 2 селянських і 4 непривілейованих;

проживало 108 осіб, які володіли 104 дес. землі В 1929 році тут створено колгосп «Червона гора». Наприкінці 1950-х р. Кедина Гора підпорядкована Чапаєвській сільраді, а від 1960-х р. Коробівській, з 1963 р. стала частиною спеціалізованого колгоспу «Червона Зірка», реорганізованого в Коробівський держплемптахозавод. На околицях села розташувались пташники. Нині тут полюбляють відпочивати дачники, є тут і бази відпочинку.

На сьогодні в населеному пункті мешкає 311 осіб, які проживають у 171 житловому будинку. На території села діють сільська бібліотека та амбулаторія.

Село Коробівка. Село розташоване у Дніпровій заплаві за 10 км на південний захід від районного центру — міста Золотоноша та за 13 км від залізничної станції Золотоноша.

Коробівка виникла в середині XVII століття. Названо село за прізвиськом першого поселенця — Короба. В історичних документах згадується у 1681 році, як козацьке село Домантівської сотні.

Село відоме своїми революційними традиціями. До 1905 року в Коробівці були неорганізовані селянські заворушення, а 18 жовтня 1905 року жителі села підтримали Золотоніське збройне повстання.

У 1927 році, під час примусової колективізації, у селі створюються колгоспи: «Незаможник», «Червоний хлібороб», «Воля», які 31 грудня 1929 році об'єдналися в одне господарство — імені Сталіна. У передвоєнні роки колгосп досяг значних успіхів у розвитку сільськогосподарського виробництва, за що його у 1940 році було нагороджено дипломом II ступеня ВДНГ СРСР.

268 жителів села брали участь у радянсько-німецькій війні, 195 з них загинули, 84 відзначені урядовими нагородами. У 1943 році після відвоювання села колгосп було відновлено.

На околиці Коробівки, в урочищі Прусська, виявлено поселення епохи неоліту (III—V тисячоліття до н. е., Дніпро-донецька культура), поселення та сліди чотирьох поселень доби бронзи (I—III тисячоліття до н. е.). У Бурдоносівці знайдено сліди двох неолітичних стоянок (III—V тисяч років до н. е., Дніпро-донецька культура), а також скупчення кераміки сарматського типу (II—IV століття до н. е.).

У 1962 році на базі колгоспу імені Сталіна створено спеціалізований колгосп «Червона зірка», який у 1976 році реорганізовано в Коробівський держплемптахозавод.

Станом на 1972 рік у селі працювали середня школа, клуб, бібліотека з фондом 8,4 тисячі книг, фельдшерсько-акушерський пункт, дитячі ясла, стаціонарна кіноустановка, їдальня, 4 крамниці, комбінат побутового обслуговування, готель, стадіон.

На сьогодні в населеному пункті мешкає 1090 осіб у 430 житлових будинках. Здійснюють діяльність 5 сільськогосподарських підприємства, ЗОШ, амбулаторія, будинок культури та бібліотека.

Село Кропивна. Перші документальні згадки про село датуються 1615 роком у «Люстрації королівських маєтностей». Кропивна ввійшла в історію як славне козацьке полкове містечко.

Ще у 1630-х роках Кропивна стала центром створеної Кропивнянської сотні у складі Переяславського полку. У 1648 році сотня стала основою для формування окремого Кропивнянського полку, що складався із 14 сотень і нараховував 2013 козаків.

Кропивна мала власний герб, відомий з початку 1771 року: у щиті увінчане короною серце, під яким хрест. Кропивнянські полковник Филон Джалалій і осавул Нестор Морозенко були вірними побратимами Богдана Хмельницького та відіграли важливу роль в історії України. Під час франко-російської війни тут було сформовано 4-й козацький полк. З ліквідацією сотенного устрою містечко Кропивна перейшло до складу Золотоніського повіту Київського намісництва.

За описом Київського намісництва 1781 року в Кропивні було 380 хат. За описом 1787 року в містечку проживала 1031 душа. Було у володінні різного звання «казених

людей», козаків і власників: таємного радника, сенатора Миколи Неплюєва, колезького асесора Івана Андрієвського-Синеєкова, осавула полкового Афанасія Левицького.

У XIX столітті Кропивна — центр Кропивнянської волості Золотоніського повіту Полтавської губернії. У 1842 році у Кропивні відкрито земську школу. Станом на 1885 рік було 2 020 мешканців, 380 господарств, базар, чотири ярмарки, 16 вітряків, водяний млин, дві олійниці, кузня.

З радянською колективізацією, у 1928 році на території села створено три колгоспи.

Станом на 1972 рік в селі мешкало 1 782 громадяни. Працював колгосп імені Жданова, який мав в користуванні 4,3 тисячі га сільськогосподарських угідь, у тому числі 3,9 га орної землі. Господарство вирощувало зернові культури, було розвинуте тваринництво, працювали 2 млини, цегельня, лісопильня. На той час у селі діяли середня школа, клуб на 300 місць, бібліотека з фондом 6,8 тисяч книг, фельдшерсько-акушерський пункт, пологовий будинок, 3 дитячих ясел, 3 крамниці, відділення зв'язку.

На сьогодні в населеному пункті мешкає 1107 осіб та налічується 615 житлових будинків. Працюють 5 сільськогосподарських підприємств з вирощування зернових та ТОВ „Золотоніський бекон” - вирощування та відгодівля свиней. Діють середня школа, дитячий садок, сільська бібліотека та будинок культури.

Село Крупське. Село розташоване в степу, на березі річки Кропивка за 16 км на північний схід від райцентру — міста Золотоноша та за 8 км від залізничної станції Пальміра. Загальна площа села — 213 га.

Народні перекази переповідають, що назва села походить від першого поселенця, на прізвище Круп.

За козаччини село Крупське входило до складу Кропивнянської сотні Переяславського полку.

З ліквідацією сотенного устрою Крупське перейшло до складу Золотоніського повіту Київського намісництва.

За описом Київського намісництва 1781 року в Крупському було 132 хати. За описом 1787 року в селі проживало 444 душі. Було у володінні різного звання «казених людей», козаків і власників: колезьких асесорів Івана Андрієвського-Синеєкова, Антона Дарагана і Якова Лукашевича.

У XIX ст. село Крупське у складі Кропивнянської волості Золотоніського повіту Полтавської губернії.

1917 року село увійшло до складу Української Народної Республіки

У 1930 році початкову школу було перетворено на семирічку. У довоєнні роки колгосп „Червона Зірка” досяг значних успіхів. Використовуючи підневільну працю, комуністи збирали високі врожаї зернових і технічних культур, поширювався так званий рух буряководів-п'ятисотенців.

З 19 вересня 1941 року по 22 вересня 1943 року село було зайнято німецькими військами. У післявоєнну п'ятирічку відновлено колгоспний рух. Колгосп ім. Крупської мав 2269 га землі, у тому числі 2169 га орної. Основним напрямом виробництва було вирощування зернових культур і тваринництво, допоміжний — буряківництво і технічні культури (коноплі, м'ята). Допоміжні підприємства — млин, лісопильня і ремонтні майстерні.

Станом на 1972 рік в селі мешкало 944 осіб, працювали восьмирічна школа, клуб на 150 місць, бібліотека з фондом 7,7 тисячі книг, фельдшерсько-акушерський пункт, пологовий будинок, дитячі ясла і садок, швейна і взуттєва майстерні, магазин. Посилився масовий відтік населення села до міст, де більшість вихідців ставала соціальним *люмпеном*.

Нині в населеному пункті мешкає 497 осіб у 311 житлових будинках. Інфраструктура представлена сільськогосподарським приватним підприємством „Крупське”, фельдшерсько-акушерським пунктом, школою, будинком культури та сільською бібліотекою.

Село Маліївка. Перша згадка про хутір Маліївський припадає на 1787 рік. Хутір належав військовому товаришу Степану Захарченку. Проживав 21 житель, в 1885 році - 298 жителів в 50 хатах, в 1900 році в 55 господарствах – 421. Назва походить від слова „малий”, можливо, пов’язано з невисоким за зростом чоловіком.

У 20-х роках ХХ ст. Маліївка стала селом Кропивнянської сільради, в цей час тут проживало 512 осіб (239 чоловіків, 273 жінок). У 1929 році створено колгосп „Червоний партизан”, який в 1950 році об’єднався з щербинівським колгоспом „Червоний прапор” і утворилось господарство „Шлях до комунізму”, пізніше – об’єднався з кропивнянською сільгоспартіллю ім. Шевченка.

Родом з села відомі брати: математик, доктор наук Ващенко-Захарченко Михайло Єгорович та Ващенко-Захарченко Андрій Єгорович – письменник і театральний діяч.

На сьогодні в населеному пункті мешкає 171 особа. У селі налічується 125 дворів. Працює сільський будинок культури.

Селище Щербинівка. За Гетьманщини селище Щербинівка входило до складу Кропивнянської сотні Переяславського полку.

З ліквідацією сотенного устрою Щербинівка перейшло до складу Золотоніського повіту Київського намісництва.

За описом Київського намісництва 1781 року в Щербинівці було 54 хати. За описом 1787 року в селищі проживало 164 душі. Було у володінні різного звання „казених людей”, козаків і власників: колезьких асесорів Петра та Антона Дараганів.

У ХІХ ст. Щербинівка була у складі Золотоніського повіту Полтавської губернії.

У Щербинівці народилися: Терещенко Микола Іванович (1898—1966) — український поет і перекладач.

Нині у сільському населеному пункті мешкає 223 особи. На території села розташовані 172 житлові будинки.

Хутір Згар. Поселення, яке засновано у ХVІІІ столітті, складалось з хуторів Згар-Дараганівщина (Кропивнянська волость, 1781 р.) – власність сотника Дарагана (**дараган** – з **турецької „оксамит”**) ; Згар–Слюсарівщина (Золотоніська волость). **Слюсар** – той, що обробляє метал.

В 1767 році хутір належав золотоніському протопопові (протоієрей, благочинний, настоятель) Петрашевичу. На хуторі була рублена хата з хижею та чотири мазанки. В 1859 р. в 12 господарствах проживало 65 осіб, в 1910 році - 116 жителів, які володіли 240 дес. землі. В 1920 році два хутори об’єдналось в с. Приміське, яке в повоєнні роки перейменовано на село Згар Золотоніської міськради. З 1990 року зняте з обліку і ввійшло в межі міста Золотоноша.

Розмовна назва „Згарі” пішла від дієслів „**вигоряти**”, „**згоряти**”. Родом з цих земель відомий поет Микола Якович Шамрай (1951 р. н.)

На сьогодні в населеному пункті мешкає 824 особи, налічується 373 житлових будинків. Працює 4 магазини змішаної форми торгівлі.

Селище Гришківка. Вперше згадується в документах 1781 року як хутір козака Гришка (розмовна форма імені Григорій, з грецької „**той, що пильнує**”), налічувалось 4 хати.

В 1885 році на Гришковому хуторі проживало 57 осіб в 14 хатах, в 1926 р. - 343 (156 чоловіків і 187 жінок) в 67 господарствах. З 1920-х років хутір був у складі Богуславецької сільради. В 1982 році був включений в територіальні межі Золотоноші.

На сьогодні в населеному пункті проживає 113 осіб у 79 житлових будинках.

Селище Ярки. Назва «Ярки» походить від зменшено-пестливої форми «**яр – ярк**» і відповідає природним особливостям місцевості. Уперше Ярки згадуються у документах в

1885 році. Тоді тут налічувалось 10 господарств (9 козацьких, 1 міщанське), проживало 68 осіб. В 1910 році в 10 домоволодіннях жило 73 мешканці, в 1922 році в 46 господарствах - 126 ярківців, які володіли 179 десятинами землі; в 1925 в хуторі налічувалось 25 господарств і 142 жителі. В кінці XX ст. хутір знятий з обліку у зв'язку з приєднанням до Золотоноші.

В Ярках переплелась історія різних періодів. На окраїні збереглися залишки Давньоруського городища X-XIII ст.

У листопаді 1941 року в урочищі Ярки нацисти розстріляли за різними даними: 3, 5 - 3, 8 тисяч єврейського населення. Це золотоніський Бабин Яр – сумне і трагічне місце. У 1996 році на місці страти постав пам'ятник семисвічник- менора – священний атрибут єврейського народу.

Нащадки корінних жителів хутора Ярки мають прізвище Перетятко та Ярмілко.

На сьогодні в населеному пункті налічується 22 господарства, з яких тільки у 7 проживає 22 жителі.

4. Розвиток територій громади.

Планування територій на місцевому рівні здійснюється шляхом розроблення та затвердження генеральних планів населених пунктів, планів зонування територій і детальних планів територій, їх оновлення та внесення змін до них.

До складу Золотоніської територіальної громади увійшли п'ять колишніх сільських рад, а саме: Благодатнівська, Деньгівська, Коробівська, Кропивнянська, Крупська та місто Золотоноша. Більшість генеральних планів зазначених населених пунктів розроблялась в 1970-80-ті роки та є застарілими. Генеральний план міста Золотоноша розроблений ДП „ДІПРОМІСТО” в 1991 році та затверджений рішенням Золотоніської міської ради від 11.08.1997 № 10-12-22.

Основними містобудівними документами на місцевому рівні є **генеральний план** та **план зонування території**. Вони призначені для обґрунтування довгострокової стратегії планування та забудови території населеного пункту.

Ці документи дають можливість змінити межі населених пунктів, а отже більш ефективно використовувати земельні ресурси, збільшити власні надходження до бюджету громади.

Відсутність сучасної (актуальної) містобудівної документації в громаді на теперішній час призводить до низки основних проблем:

- населені пункти не забезпечені сучасною картографічною основою. Містобудівна документація має застарілість стану місцевості від 15 до 35 років. Межі населених пунктів встановлені в с. Кропивна та с. Крупське. Решта територій населених пунктів, зокрема і м. Золотоноша не мають закріплених на місцевості та координованих меж.
- нормативна невизначеність містобудівних документів, особливо для малих населених пунктів щодо строків реалізації генпланів, порядку їх впровадження та моніторингу із внесенням оперативних змін, бази умовних позначень згідно з стандартами та щодо деталізації.
- відсутність актуальної топогеодезичної інформації необхідних масштабів, підтримки та оновлення цієї інформації.
- непосильність для місцевого бюджету витрат з розроблення містобудівної документації.

Вирішити зазначену проблему частково можливо через пошук додаткових джерел фінансування потреб громади. Проведення інвентаризації земельних ділянок, нерухомості та передача їх в оренду.

Актуальними питаннями розвитку Золотоніської територіальної громади в сучасних умовах залишається робота з розроблення та оновлення містобудівної документації, насамперед генеральних планів.

Наразі потребує оновлення генеральний план міста, що включає в себе план зонування, розділ генплану «цивільна оборона», розділ генплану «Історико-архітектурний опорний план», звіт про стратегічну екологічну оцінку, розробку програмного забезпечення МГІС „Містобудівний кадастр”, проєкт землеустрою щодо встановлення меж міста.

Визначено пріоритетні напрямки діяльності щодо вирішення вказаних проблем, а саме:

- оновлення картографічної основи в цифровій формі;
- розробка генерального плану міста, населених пунктів, плану зонування.

Відповідно до Земельного кодексу України (глава 29, ст. 173) межі району, села, селища, міста, району в місті встановлюються і змінюються за проєктами землеустрою щодо встановлення (зміни) меж адміністративно-територіальних одиниць.

Ці проєкти розробляються з урахуванням **генеральних планів** населених пунктів. Після затвердження Генерального плану міста, Золотоніська міська рада має намір встановити межі населених пунктів громади та замовити нормативну грошову оцінку території.

5. Демографічна ситуація та трудові ресурси.

Сучасна демографічна ситуація в громаді, як і в цілому в області, склалася під впливом історичного розвитку території, природного та механічного руху населення і залишається складною – рівень народжуваності у 2,3 раза менше проти природного скорочення населення. Так у м.Золотоноша за попередній рік народилось – 174 дитини, померли – 404 людини та за останні п'ятнадцять років населення зменшилося на 950 осіб.

Чисельність постійного населення, на 1 січня, осіб

	2006	2011	2016	2017	2018	2019	2020	2021
Черкаська обл.	1337835	1281755	1239336	1227578	1216734	1202722	1188508	1176900
<i>Золотоноша(міська рада)</i>	29145	29070	28913	28821	28402	28362	28195	36678
% від середньо обласного	2,2	2,27	2,33	2,35	2,33	2,36	2,37	3,12

Після приєднання сільських населених пунктів, станом на 01.01.2021 р. в Золотоніській громаді проживає 36 678 осіб, що складає 3,12% від населення Черкаської області.

Статева структура населення громади характеризується стабільною перевагою жінок над чоловіками. Так за останніми статистичними даними жінки складають більш ніж половину населення громади — 53,9%, яка на 7,9 % перевищує чоловіче. Регіон характеризується високим рівнем урбанізації (75,2%), щільність населення 90,6 ос./км². Вікова структура населення міста не відрізняється від інших міст Черкаської області і має високу частку населення у працездатному віці (61,0%), однак низька частка дітей (15,2%), що свідчить про поступове старіння населення та зниження у майбутньому частки населення у працездатному віці поряд зі зростанням чисельності населення у віці 65 років і старше. Середній вік складав для міських поселень 41,6 років, а сільських – 44,4 роки.

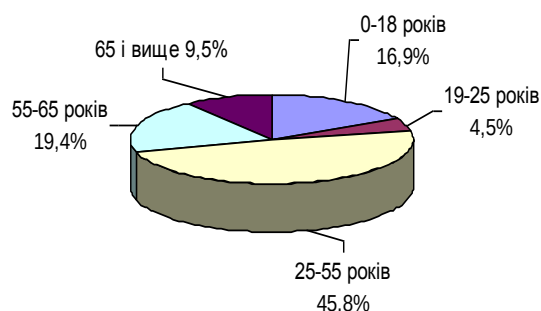
Статевий та віковий склад постійного населення громади на початку 2021 року

			Разом по всій громаді		м.Золотоноша	
Населення	1	Разом	36678	100%	28555	100%
	2	Чоловіків	16891	46,1%	13078	45,8%
	3	Жінок	19787	53,9%	15083	52,8%
Віковий розподіл	4	0-18	6202	16,9%	5094	17,8%
	5	19-25	1661	4,5%	1342	4,7%
	6	25-55	16794	45,8%	13230	46,3%
	7	55-65	7109	19,4%	5752	20,1%
	8	65 і вище	3475	9,5%	3137	11,0%
Економічні фактори	9	Рівень міграції, %	1,9		1,9	
	10	Рівень бідності, %	2,4		2,4	
	11	Кількість безробітних	1312		715	
Уразливі групи	12	Інваліди	2178		1877	
	13	Пенсіонери	11999		9444	
	14	Ветерани (в т.ч. АТО)	7622/533		7466/495	
Найбільші етнічні групи, які компактно проживають в ОТГ	15	Українці	99,3%		99,5%	

Статевий склад постійного населення Золотоніської громади на початку 2021 року

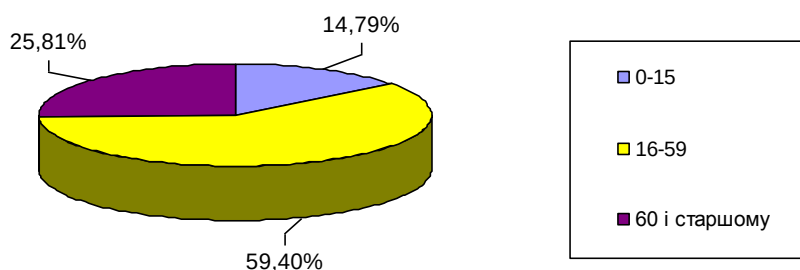
Віковий склад постійного населення Золотоніської громади на початку 2021 року

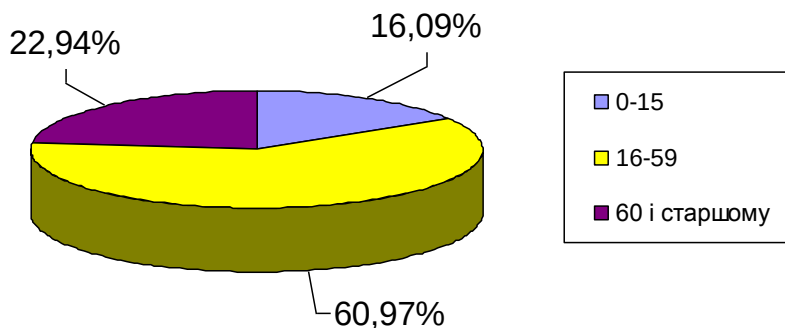
Порівняння розподілу постійного населення за окремими віковими групами на 1 січня 2020 року серед міст Черкаської області.

	Усього	У тому числі у віці, років					
		0-14	15-64	16-59	18 і старшому	60 і старшому	65 і старшому
Черкаська обл.	1188508	165501	797206	705959	992846	306714	225801
Черкаси	273198	37405	190027	169637	229159	63859	45766
Ватутіне	16703	1876	11221	9785	14465	4912	3606
Золотоноша(міська рада)	28195	4280	19499	17192	23178	6467	4416
Канів	23720	3477	16037	13890	19586	6098	4206
Сміла	66044	8778	47357	41787	55623	14945	9909
Умань	81773	11048	57290	51396	68813	18634	13435

Розподіл постійного населення Черкаської області за окремими віковими групами станом на 1 січня 2020 року

Розподіл постійного населення міста Золотоноша (міська рада) за окремими віковими категоріями станом на 1 січня 2020 року

Кількість безробітних в попередні роки по місту Золотоноша була найнижча, в межах 268-307 осіб. З утворенням громади показник безробіття збільшився і кількість на початок 2021 року по Золотоніській громаді склала 356 осіб, що в свою чергу вимагає покращити роботу влади по залученню інвесторів та створенню нових робочих місць.

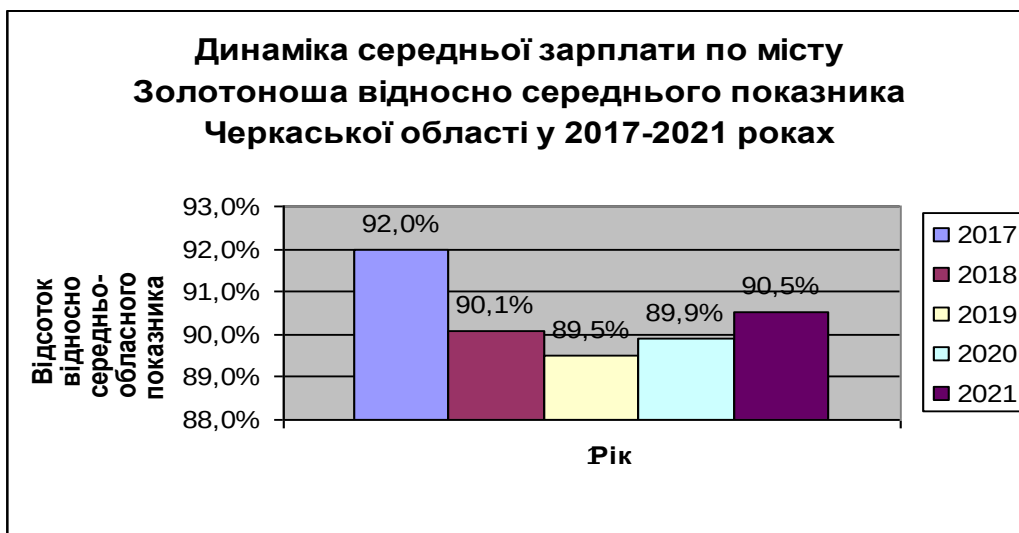
Кількість зареєстрованих безробітних

	01.01.2018	01.01.2019	01.01.2020	01.01.2021
Золотоніська міськв рада	270	307	268	356
Черкаська область	18199	17758	17830	24900
%	1,48	1,73	1,50	1,43

У 2020 р. розмір середньої номінальної заробітної плати штатних працівників по м. Золотоноша з 2017 р. збільшився на 4159,0 грн, або 42,6% і становив 9748,0 грн, але це складає 90,5% від середньої зарплати по Черкаській області.

Заробітна плата, грн.

	2017	2018	2019	2020	2021
Золотоніська ТГ	-	-	-	-	
-м. Золотоноша	5589	6741	7907	8881	9748
Черкаська область	6042	7478	8838	9879	10771
Відсоток до середньообласного	92 %	90,1 %	89,5 %	89,9 %	90,5 %

Рівень середньомісячної заробітної плати в 2020 році в місті збільшувався, але не досягнув середнього показнику по області, що теж є проблемою та як від рівня заробітної плати залежить рівень життя мешканців громади.

6. Економічний розвиток регіону

Зареєстровані суб'єкти господарської діяльності - юридичні особи

Показники	2017		2018		2019		2020	
	к-ть	%	к-ть	%	к-ть	%	к-ть	%
Черкаська область	27070	100,0	27909	100,0	28902	100,0	29848	100,0
Усі суб'єкти ЄДРПОУ:	510	1,8	527	1,9	539	1,9	552	1,8
м. Золотоноша ()	139	0,5	143	0,5	148	0,5	151	0,5
з них малі підприємства								
м. Золотоноша	124	0,5	127	0,5	133	0,5	134	0,5

6.1. Промисловість

Промисловість є найбільш важливим для економіки Золотоніської громади видом економічної діяльності. За обсягом реалізованої промислової продукції м. Золотоноша стабільно посідає друге місце в Черкаській області серед міст обласного підпорядкування і

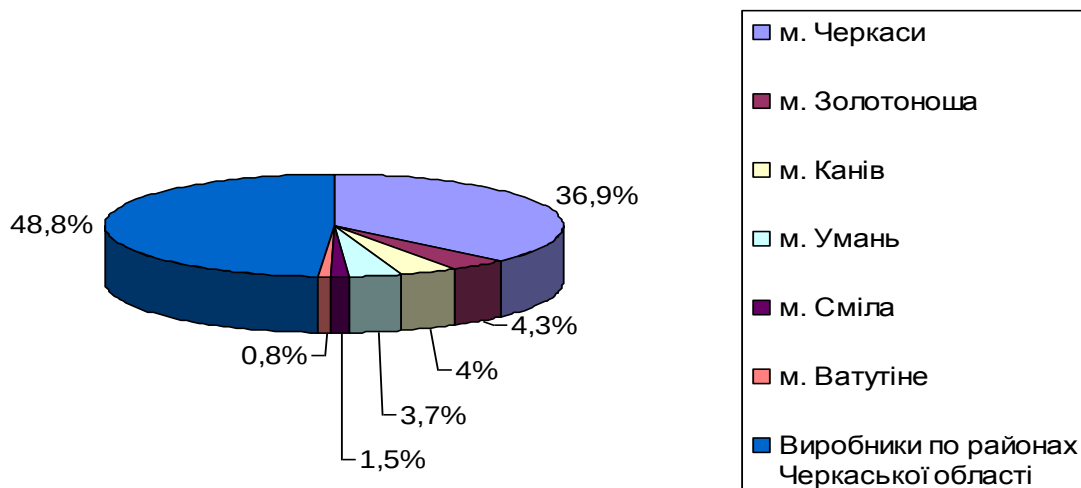
частка реалізованої промислової продукції у 2019 році склала 4,3 % у загальних обсягах реалізованої продукції промисловості області.

Обсяг реалізації промислової продукції серед міст Черкаської області

млн.грн

	2017		2018		2019	
	обсяг	%	обсяг	%	обсяг	%
Черкаська область	57846,9	100,0	70242,2	100,0	73771,0	100,0
м. Черкаси	24084,9	40,6	28043,9	39,9	27225,8	36,9
м. Золотоноша	2642,3	4,6	2902,1	4,1	3205,2	4,3
м. Канів	2457,6	4,2	2800,3	4,0	2925,0	4,0
м. Умань	2015,4	3,5	2341,5	3,3	2712,4	3,7
м. Сміла	904,9	1,6	863,9	1,2	1084,5	1,5
м. Ватутіне	416,4	0,7	594,0	0,8	610,9	0,8

Обсяг реалізації промислової продукції серед міст Черкаської області у 2019 році

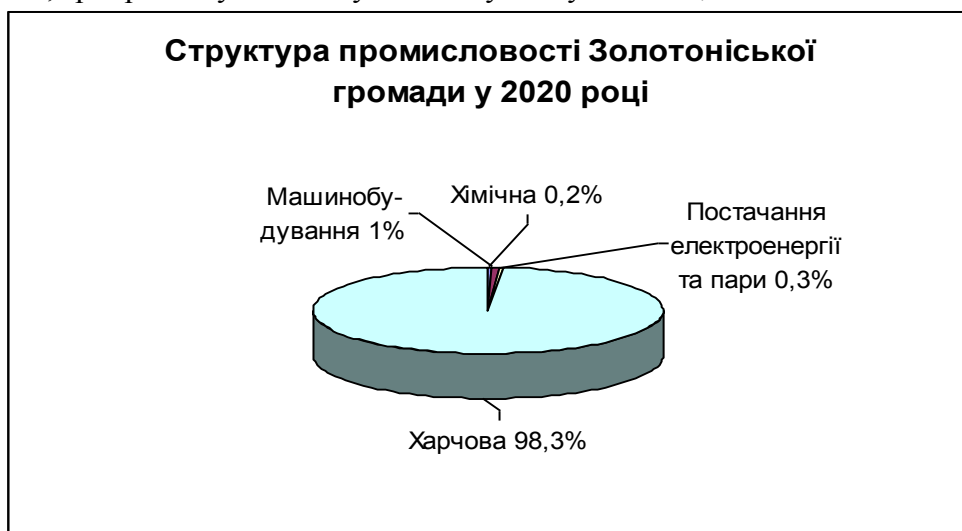

Промисловість в м.Золотоноша представлена 17 основними підприємствами.

Назва підприємства	Продукція виробництва	Торгова марка
ДП „Златодар”	Борошно, крупи, комбікорм, хліб та хлібобулочні вироби, висівки	„Златодар”
Золотоніська філія ДП „Роял Фрут Гарден Іст”	сидр та інші плодово-ягідні вина, фруктові соки	CIDRE ROYAL, CIDRE SMILE
ТДВ „Золотоніський маслоробний комбінат”	сири м’які і тверді, масло, суха мол. сироватка, сухе молоко	„Златокрай”, „Славія”, „Сир на весь мир”, „Пирятин”, „Алатау”
ПП „Сільвер Фуд”	рибна продукція	„Русалочка”, „Кашалот”, „Рибна таверна”
Золотоніська філія ПП „Агроспецпроект”	овочі консервовані натуральні без вмісту отцу: горох, квасоля, кукурудза	„Веселий фермер”, „Бабусин продукт”, „Економ”, ASP
ТОВ „Золотоніський лікєро – горілчаний завод „Златогор”	горілка, інші спиртві напої, спирт питний, лікєри, солодкі наливки, спиртві настоянки, напої ферментовані, напої змішані з вмістом алкоголю,	„Златогор”

	мінеральна вода.	
ТОВ „Златоміт”	яловичина та телятина свіжі (парні) чи охолоджені	
ТОВ ПП „Еконія”	води натуральні мінеральні негазовані	„Малютко”, „Аквиля”, „Чистий ключ”, „Teen-Team”
ТОВ „Агросвіт”	борошно, вироби макаронні без начинки, не піддані тепловому обробленню чи не приготовлені будь-яким іншим способом	„Agrosvit”
ТОВ „ФЕС УКР”	напій кавовий розчинний	„Мак кофе”, „Петровська слобода”
ТОВ „Агроскорм”	комбікорми	
ТДВ „Продтовари”	хліб та хлібобулочні вироби, пряники	
ПрАТ „Золотоніська парфюмерно – косметична фабрика”	парфюмерно – косметичні вироби	„Злата”
ТОВ „ПКВ Золотоноша”	туалетні парфумовані води	
КП „Золотоніське видавничо-поліграфічне підприємство”	бланочна продукція	
ТДВ „Золотоніський машнобуд”	машини прохідницькі, бурильні, вузли та деталі до них, люки чавунні та інші	

Найбільшу питому вагу за обсягами реалізованої продукції у промисловості Золотоніської територіальної громади за результатами 2020 р. мають такі види економічної діяльності як виробництво харчових продуктів, напоїв - 98,3%, хімічних речовин та хімічної продукції – 0,2%, постачання електроенергії, пари та кондиційованого повітря – 0,3%, машинобудування, крім ремонту і монтажу машин і устаткування – 1,0%.

У місті виробляється майже третина (9,5%) загальнообласних обсягів м'яса ВРХ, майже 13% - лікеро-горілчаних виробів, 12% - сирів жирних, 100% - заміників кави, екстрактів, есенції та концентратів кави чи її заміників.

Хімічна галузь займає провідне місце у виробництві парфумів та ефірних масел і у загальнообласних обсягах складає 8,6%. Виробничу діяльність у галузі здійснюють 2

підприємства - ПрАТ “Золотоніська парфумерно-косметична фабрика” та ТОВ “ПКВ Золотоноша”.

Машинобудування є стратегічно важливою галуззю промисловості міста, яка представлена ТДВ “Золотоніський машинобуд”.

Протягом 2020 року самими проблемними були питання високої вартості енергетичних ресурсів, дефіцит кваліфікованої робочої сили та високий ступінь зношеності основних фондів у промисловості (від 40% до 90%), що призводить до зниження конкурентоспроможності продукції на внутрішньому та зовнішньому ринках. Водночас на території Золотоніської громади залишається значна кількість незадіяних площ, які можуть бути потенційним резервом для нарощування промислового потенціалу громади.

6.2. Сільське господарство

На території громади зареєстровані і обробляють землю, вирощують тварин і птицю такі господарства: СТОВ „Чапаївське”, ТОВ „Гранекс-Черкаси,” ПП „Крупське”, ТОВ „Золотоніський бекон”, СТОВ ППЗ „Коробівське”, СТОВ “Струмок”, СТОВ „Придніпровський край”, ФГ „Айріс”, ФГ „Савір”, ТОВ „ВАЛТАС”, ПП „Хвиль-Агро”, ПП „Деньгівське-2”, ПП „Лазаренко О.С.”, ТОВ „Добробут 2017”.

У сільському господарстві Золотоніської ТГ формується основна частина продовольчих ресурсів та майже три чверті роздрібного товарообігу, що має визначальний вплив на гарантування продовольчої безпеки регіону.

Громада має достатній виробничий потенціал для забезпечення населення основними продуктами харчування. У регіоні є галузева харчова та переробна промисловість, яка здатна переробляти сільськогосподарську продукцію, вироблену в регіоні, забезпечувати населення харчовими продуктами, а також здійснювати постачання їх за межі області та України.

Внутрішня потреба населення громади повністю забезпечується за рахунок власного виробництва зерна, овочів.

Враховуючи ґрунтово-кліматичні умови та сформовані землеробські традиції в галузі рослинництва, громада спеціалізується на виробництві зернових, олійних та овочевих культур. У виробництві зернових культур переважає озима пшениця, що обумовлено як загалом сприятливими зональними умовами для її вирощування, так і високою рентабельністю виробництва.

У 2020 році вал зерна склав 11,368 тис. тонн в початково оприбуткованій вазі. Урожайність зернових склала 47,5 ц/га. Валовий збір ранніх зернових культур становить 37,1 тис. тонн при урожайності 41,9 ц/га, в т.ч.: озимої пшениці 8,9 тис. тонн при урожайності 56,6 ц/га, кукурудзи зібрано 25,96 тис. тонн при урожайності 28,6 ц/га.

Високих показників досягнуто при вирощуванні соняшника. Його вал становить в 2020 році 5 345 тонн з урожайністю 22,6 центнера за гектара. Вирощено 1,4 тисячі тонн сої, урожайність 15,2 центнера з гектара.

Зібрано 5,876 тисяч тонн картоплі при урожайності 520 центнера з гектара.

Під урожай 2021 року посіяно озимих зернових культур на площі 1100 га, в тому числі озимої пшениці - 988 га, озимого ячменю - 112 га.

Основними напрямками спеціалізації в галузі **тваринництва** є м'ясо-молочне скотарство, свинарство та вирощування птиці:

- розведення та реалізація птиці - СТОВ ППЗ Коробівський;
- розведення ВРХ ПрАТ „ПЗДГ Золотоніське” х. Згар;
- розведення свиней ТОВ „Золотоніський бекон” с. Крупське.

Протягом останніх років в регіоні має місце скорочення поголів'я великої рогатої худоби, що зумовлено низькими закупівельними цінами на молоко та м'ясо яловичини, низькою рентабельністю ведення галуззю молочного скотарства, тому, що прибутки від реалізації продукції не покривають затрат на її виробництво і як наслідок небажанням сільгосптоваровиробників займатися виробництвом молока.

Стабілізація та подальший розвиток галузі тваринництва є перспективою економічного розвитку регіону, яка дає можливість створення нових робочих місць, покращення благополуччя та підняття життєвого рівня сільського населення громади.

Проблемні аспекти:

- моноспеціалізація рослинництва громади на вирощуванні пшениці та соняшника – екстенсивний шлях розвитку, який посилює залежність регіону від кон'юнктури на світових ринках сільськогосподарської сировини (зважаючи на безальтернативність експортноорієнтованої моделі зернового господарства);
- зростання посівних площ соняшника, який є виснажливою культурою, за рахунок зниження посівних площ інших видів рослинництва (за винятком пшениці). Це призвело до суттєвого перевищення норм частки ріллі під посівами соняшника;
- скорочення поголів'я великої рогатої худоби впродовж останніх років, що зумовлено низькими закупівельними цінами на молоко та м'ясо яловичини, низькою рентабельністю ведення галуззю молочного скотарства.

Станом на 01.01.2021 **розрахунки за земельні паї** проведено на 106,6 %. Кількість паїв по громаді складає 3875 чол. Середня ставка орендної плати за землю становить 10,8 % від нормативно-грошової оцінки землі. Середній розмір земельного паю становить 2,405 га, середній розмір нарахування за 1 пай складає 9962 грн.(середній розмір вартості 1 га становить 38378 грн.).

6.3. Туризм

Золотоніська громада – унікальне місце з огляду на його історико-культурне значення, географічне розташування та природно-рекреаційний потенціал. Імідж громади формується за рахунок історико-архітектурного надбання та створення ексклюзивних екскурсійних маршрутів для гостей та туристів. Імідж створюють також місцеві події: фестивалі, ярмарки-виставки та заходи, які щорічно проводяться у місті та сільських населених пунктах. Вже доброю традицією стало проведення конкурсу „Кращий пиріг”, фестивалю „Чорнобривці”, пісенний фестиваль „Героям Слава”. Реалізується інвестиційний проєкт „Модернізація фасадного освітлення архітектурних пам'яток Золотоноші”, який дасть змогу розширити мережу туристичних маршрутів у вечірній час, за рахунок чого очікується збільшення кількості екскурсантів. На разі йде обговорення створення вело маршрутів між населеними пунктами та розбудова історичних, рекреаційних місць в сільських населених пунктах – Кропивна, Благодатне, Коробівка, Кедина Гора.

Для розвитку туристично-рекреаційної сфери в Золотоніській громаді є такі передумови як:

- розгалужена мережа транспортних коридорів,
- залучення транспорту,
- наближеність до столиці держави,
- м'який клімат,
- наявність трудових ресурсів (відносно дешева робоча сила),
- сприятливий клімат для інвесторів (низька внутрішня конкурентність),
- традиційна гостинність місцевого населення на фоні відносно збереженої

екології створюють умови для розвитку екотуризму та розбудови туристично-рекреаційних комплексів.

Важливими факторами розвитку туристичної галузі, в т.ч. пізнавального туризму, є багатий історико-культурний, історико-архітектурний та природно-рекреаційний потенціал громади. З метою промоції історико-культурної спадщини, виховання почуття гордості за рідний край і людей, розвитку екскурсійного туризму з 2012 року впроваджено автобусно-пішохідний туристичний маршрут „Золотоноша історична” і який складається з 11 етапів, на яких екскурсантів знайомлять з найвизначнішими та історичними місцями громади. Завершується екскурсія на території Золотоніського району в Красногірському монастирі – одному із семи чудес Черкащини.

Для задоволення потреб в оздоровленні та відпочинку мешканців та гостей громади на території регіону знаходиться понад 31 заклад тимчасового розміщення, серед яких: 25 баз відпочинку, 4 закладів готельного типу, 2 дитячих табори.

На території громади функціонує 5 туристично-інформаційних агентств.

Найбільш стримуючим фактором, що негативно впливає на збільшення потоку туристів в громаді, є недостатній розвиток туристичної інфраструктури, включаючи питання реконструкції та будівництва закладів розміщення туристів, ремонту автошляхів, облаштування місць короткочасного відпочинку туристів, відсутність ефективної системи захисту прав та інтересів туристів, сучасних закладів комплексного обслуговування туристів: готелів, мотелів, кемпінгів тощо. Недостатня забезпеченість туристичної галузі й висококваліфікованими спеціалістами. Золотоніщина також відчуває потребу в реставрації більшості пам'яток архітектури та історії.

З 2019 року в місті працює програма міжнародного співробітництва і кожного року до міста приїждить понад 3-4 делегації іноземних громадян з міст-партнерів. Основними містами-партнерами є Лученець (Словаччина), Явор (Польща), Плауен (Федеративна Республіка Німеччини), Штольберг (Федеративна Республіка Німеччини), департамент Ізер (Франція). Крім того, налагоджено співробітництво з установами та організаціями іноземних держав: представництво урядової організації „Корпус Миру“ (США), Міннехаха Академія (Міннеаполіс, штат Міннесота, США), „Макроо Солушинс С.Л.“ (Барселона, Іспанія), коледж Альберес Аллес Жуль Феррі (Аржелес-сюр-Мер, провінція Східні Піренеї, Франція), лікарні міст Мелле та Анкум (Федеративна Республіка Німеччини). Співпраця реалізується за основними напрямками: захист навколишнього середовища; обмін досвідом в галузі поводження з твердими та рідкими побутовими відходами, економіки, містобудування, будівництва індустріального парку, діяльності служби надзвичайних ситуацій; освіта та спорт; культурні обміни; гуманітарна допомога, адресована закладам соціальної допомоги населенню та медичним установам.

6.4. Підприємницьке середовище

Основним завданням органу місцевого самоврядування є створення комфортних умов ведення підприємницької діяльності на території підпорядкованої одиниці. Всі рішення виконавчого комітету чи міської ради, які впливають на роботу бізнесу проходять регуляторний супровід та громадське обговорення. Створені та вже багато років діють інституції робота, яких сприяє, полегшує і спрощує роботу малого та середнього бізнесу це: комісія з питань розвитку підприємництва, координаційна рада розвитку бізнесу в громаді, інформаційний центр підтримки підприємництва, центр надання адміністративних послуг.

У 2020 році державну реєстрацію здійснили 136 осіб підприємці та 18 одиниць юридичних осіб. Припинили свою діяльність 5 юридичних осіб та 182 підприємця. Всього в місті на кінець 2020 року діяли 1584 підприємці та 88 юридичних осіб, в сільських населених пунктах 20 юридичних осіб 45 ФОП.

Надходження податків
від суб'єктів малого підприємництва по м. Золотоноша

тис. грн.

СПД	Кількість		Зведений бюджет	Місцевий бюджет
	Зареєстровано	Фактично сплачують		
Юридичні особи	115	88	29 128,7	11 148,6
Фізичні особи	1584	1584	24 418,5	19 767,4
Разом			53 547,2	30 916,0

У місті діє Центр з надання адміністративних послуг, в якому працює “єдине” реєстраційне вікно та дозвільний центр, що спрощує процедуру реєстрації та отримання документів щодо діяльності суб'єктів малого та середнього бізнесу. Всі мешканці громади

мають змогу отримати 155 видів адміністративних послуг, з них: міської ради – 63, територіальних органів ЦОВВ – 92.

Кількість послуг наданих в ЦНАП за 2020 рік –9737. Кількість послуг, що надаються в середньому за місяць – 812.

В рамках фази впровадження Раунду 2 Програми „U-LEAD з Європою” була проведена повна реконструкція приміщення Центру, отримані меблі в кількості 134 одиниці (робочі столи, стільці для працівників та відвідувачів, шафи, гардероб, тумби для багатофункціонального пристрою, диван і тд.) та інші – вивіски, інформаційні стенди та інші в кількості 20 одиниць. А в І-му кварталі 2021 року – комп’ютерну техніку, встановлено електронну чергу та електронний документообіг, чим завершено проєкт створення ЦНАП за Європейськими стандартами.

Показники роботи малого бізнесу

Показники	2015	2016	2017	2018	2019
Кількість малих підприємств					
м. Золотоноша	129	126	124	127	133
Кількість малих підприємств на 10000 населення					
м. Золотоноша	33	34	33	33	33
Середньорічна кількість найманих працівників, осіб					
м. Золотоноша	720	639	613	588	597
Обсяг реалізованої продукції (робіт, послуг) малих підприємств, тис.грн					
м. Золотоноша	240003,0	213695,0	297607,3	225567,4	397469,6
Обсяг реалізованої продукції (робіт, послуг) малих підприємств, % до загального обсягу реалізації					
м. Золотоноша	7,5	6,6	8,2	5,2	6,6

Фізичні особи-підприємці

Показники	2017	2018	2019	2020
м. Золотоноша	1569	1583	1619	1584

Аналізуючи стан розвитку малого і середнього підприємництва громади можна зазначити, що завдяки проведенню комплексних заходів на державному рівні та результативній роботі інфраструктури підтримки підприємництва в місті фактично відсутня значна негативна динаміка росту основних показників діяльності суб’єктів господарювання, незважаючи на складну суспільнополітичну ситуацію останніх років, зміни в законодавстві, коливання курсів валют, високий рівень інфляції, впроваджені заходи на подолання пандемії Covid -19. Але незначне скорочення підприємців в громаді фіксується і це є теж негативним фактором, яки треба спільно з представниками бізнесу оговорювати та приймати певні заходи щодо їх мінімізації.

6.5.Капітальні інвестиції. Зовнішньоекономічна діяльність.

Важливим індикатором економічного розвитку громади є інвестиції, активізація яких є результатом створення сприятливого бізнес-середовища в регіоні, а також запорукою зростання ділової активності, формування інституційної інфраструктури підтримки та просування інвестицій.

Для промоції **інвестиційного потенціалу** міста на офіційному сайті міської ради сформовано інвестиційні пропозиції щодо об’єктів, ділянок, приміщень, до яких може бути залучено інвестиції. Даний продукт надає можливість інвестору самостійно ознайомитись з первинною інформацією про інвестиційний об’єкт чи земельну ділянку, а також отримати максимальні дані про соціально-економічний та інвестиційний стан в цілому.

Інформування зацікавлених інвесторів забезпечено через рубрику „Інвестиційна діяльність” (<http://www.zolo.gov.ua/page/investitsiina-diyalnist>).

У січні-грудні 2019 року підприємствами м. Золотоноша освоєно 428017,0 тис. грн **капітальних інвестицій**, що на 3,6 % більше обсягу з відповідним періодом попереднього

року. На кожного мешканця припало 15124,3 грн капітальних інвестицій. У структурі капітальних інвестицій області обсяг капітальних інвестицій міста становить 4,0 %. З початку 2020 року дані щодо обсягів капітальних інвестицій унесених в економіку громади відсутні за умови звітування лише по області.

Обсяг **прямих іноземних інвестицій**, вкладений в економіку міста на 01.01.2020 року, становить 16189,9 тис. дол. США. У розрахунку на 1 особу населення обсяг прямих іноземних інвестицій в зазначений період становив 572,5 дол. США.

У громаді створені сприятливі умови для стабільного розвитку зовнішньоекономічної діяльності, пошуку нових ділових партнерів, виходу суб'єктів підприємництва регіону на нові зовнішні ринки реалізації продукції. Продукція, що виробляється в місті та сільських населених пунктах, користується попитом та реалізується як на внутрішньому, так і на зовнішньому ринках. Суб'єкти підприємницької діяльності здійснюють експортно-імпортні операції товарами з партнерами із 10-и країн світу.

Обсяг експорту товарів по місту у січні-грудні 2020 року становив 68260,4 тис. дол. США, **імпорту** – 27151,1 тис. дол. США. У порівнянні з відповідним періодом попереднього року обсяг експорту зменшився на 26,2%, обсяг імпорту – збільшився на 10,7 %. Сальдо зовнішньоекономічної діяльності склало 41109,3 тис. дол. США, коефіцієнт покриття експортом імпорту склав 2,5.

У січні-грудні 2020 року у місті **прийнято в експлуатацію** нових житлових будинків загальною площею 652 кв. м, що на 46,6% менше, ніж у відповідному періоді попереднього року.

Обсяг будівельних робіт за 12 місяців 2020 року становив 6797 тис. грн.

7. Фінансовий стан та бюджет громади

Протягом 2017-2020 років в громаді відзначається зростання надходжень до бюджетів усіх рівнів (без врахування міжбюджетних трансфертів). Так, якщо у 2017 році мобілізовано доходів у сумі 105 788,8 тис.грн., то у 2020 році – 158 618,0 тис. грн.

Міський бюджет за 2020 рік виконано: **по доходах** у сумі 218 196,3 тис. грн, у тому числі по загальному фонду – 214 724,9 тис. грн, по спеціальному фонду – 3 471,4 тис. грн; **по видатках** у сумі 220 224,0 тис. грн, у тому числі по загальному фонду – 192 341,2 тис. грн, по спеціальному фонду – 27 882,8 тис. грн; **з перевищенням видатків над доходами** у сумі 2 027,7 тис. грн, у т.ч. з перевищенням доходів над видатками по загальному фонду у сумі 22 383,7 тис. грн та з перевищенням видатків над доходами по спеціальному фонду у сумі 24 411,4 тис. грн; **по кредитуванню** у сумі – („мінус”) 7,0 тис. грн, у тому числі обсяг повернення кредитів, наданих у минулих роках, склав – („мінус”) 7,0 тис. грн, (з них по спеціальному фонду – („мінус”) 7,0 тис. грн).

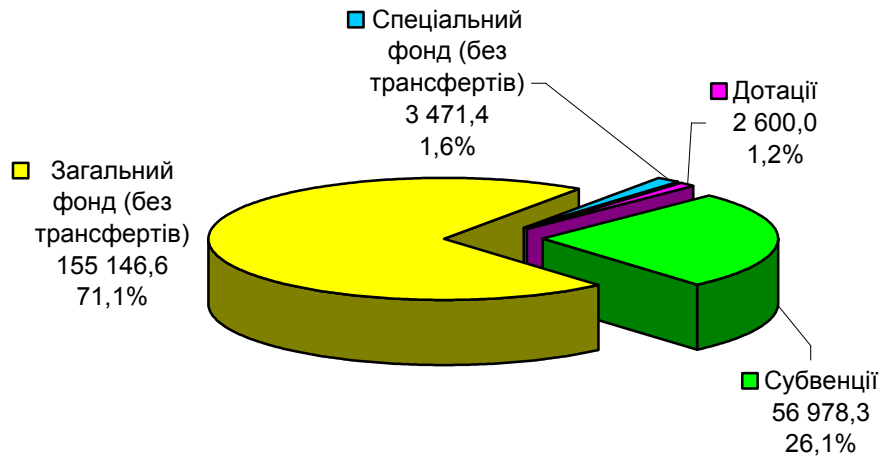
Доходи. Загальний та спеціальний фонди в цілому

Структура доходів міського бюджету за 2020 рік

тис. Грн

Всього доходи – 218 196,3			
Власні та закріплені доходи – 158 618,0		Міжбюджетні трансферти – 59 578,3	
Загальний фонд – 155 146,6	Спеціальний фонд – 3 471,4	Дотації – 2 600,0	Субвенції – 56 978,3
			Загальний фонд – 56 978,3

Структура доходів міського бюджету за 2020 рік (тис.грн.)

7.1. Власні надходження, фонди в цілому.

За 2020 рік до загального та спеціального фондів міського бюджету мобілізовано власних та закріплених доходів в сумі 158 618,0 тис. грн, або 98,1% до уточненого річного плану. У порівнянні з 2019 роком надходження власних та закріплених доходів до загального та спеціального фондів збільшилось на 8 339,2 тис. грн, темп приросту становить 5,5%.

Загальні показники виконання міського бюджету за 2020 рік по складових доходів характеризуються наступним:

(тис. грн)				
Вид надходжень	Уточнений план на 2020 рік	Фактично надійшло	% виконання	+ , -
Власні та закріплені доходи загального фонду (без трансфертів)	156 000,0	155 146,6	99,5	-853,4
Субвенції та дотації загального фонду	59 645,0	59 578,3	99,9	-66,7
Доходи спеціального фонду (без трансфертів)	5 682,6	3 471,4	61,1	-2 211,2
ВСЬОГО	221 477,6	218 196,3	98,5	-3 281,3
в т.ч.: Загальний фонд	215 645,0	214 724,9	99,6	-920,1
Спеціальний фонд	5 832,6	3 471,4	59,5	-2 361,2

Аналіз надходжень податків і зборів за 2020 рік у порівнянні з надходженнями за 2019 рік

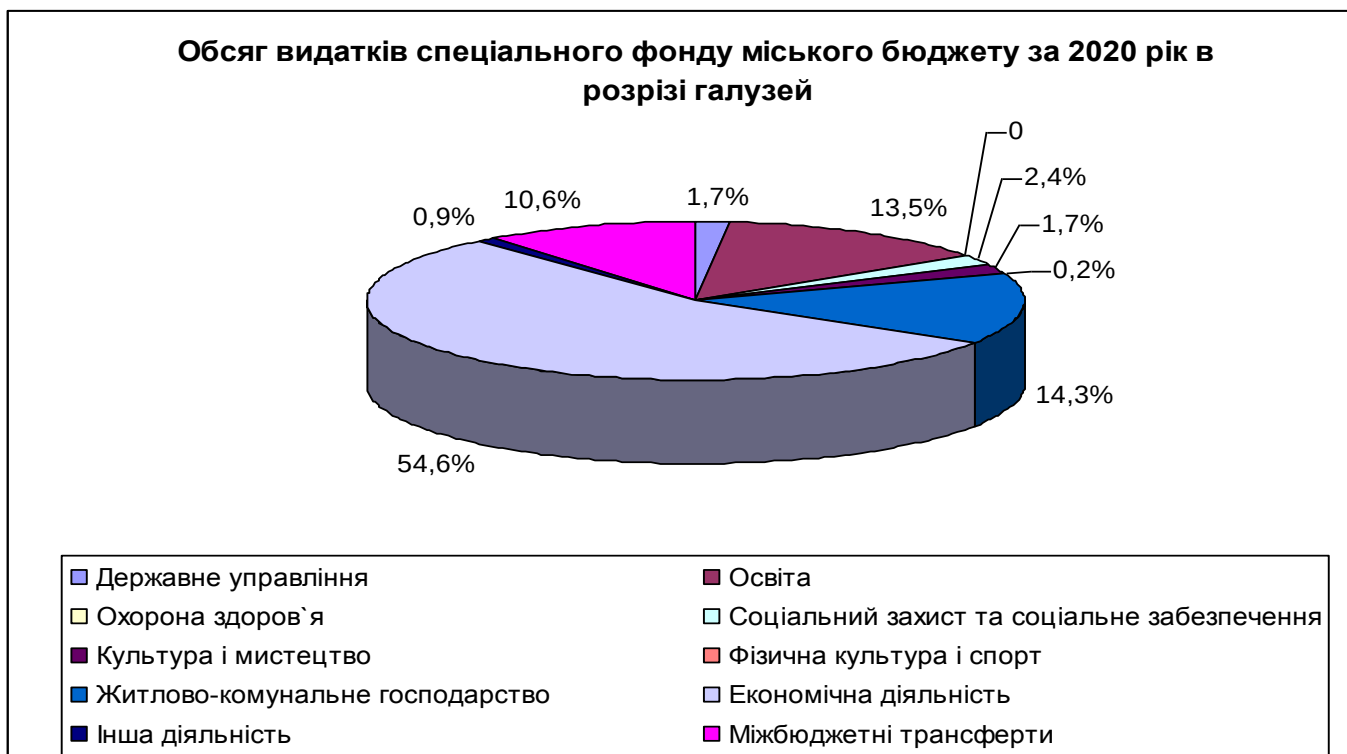
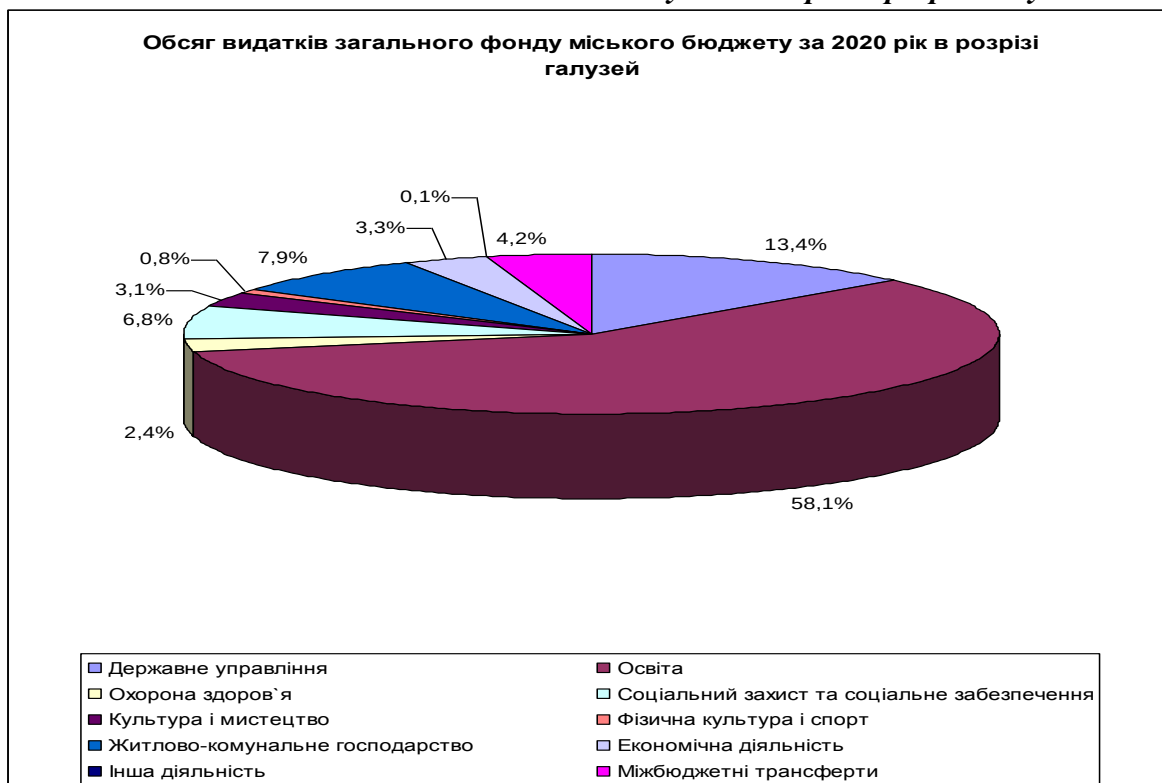
(тис. грн)				
Вид надходжень	Фактичні надходження за 2019 рік	Фактичні надходження за 2020 рік	Відхилення	
			%	сума
Власні та закріплені доходи загального фонду	144 754,3	155 146,6	107,2	10 392,3
Доходи спеціального фонду (без трансфертів)	5 524,5	3 471,4	62,8	-2 053,1
ВСЬОГО	150 278,8	158 618,0	105,5	8 339,2

7.2. Видатки.

Виконання 2020 року в цілому складає 220 224,0 тис. грн, або 96,9% від уточнених розписом призначень. У порівнянні з 2019 роком обсяг фінансування зменшився на 66 566,9 тис. грн, або на 23,2 %.

За 2020 рік по загальному фонду міського бюджету виділено асигнувань на проведення видатків у сумі 192 341,2 тис. грн, або виконання склало 97,7 % від уточненого плану (2019 рік – 270 994,8 тис. грн), по спеціальному фонду – 27 882,8 тис.грн, або виконання склало 91,3 % від уточненого плану (2019 рік -15 796,1 тис. грн).

Загальний обсяг видатків міського бюджету за 2020 рік в розрізі галузей:

Аналіз останніх років показує збільшення надходжень до міського бюджету, але паралельно збільшується і видатки захищених статей – заробітна плата, енергоносії та ін. Це в свою чергу не дає можливості спрямовувати більше коштів на розвиток громади.

Значний вплив на розвиток громади має система управління міськими фінансами, яка спрямована насамперед на здійснення контролю за витратами, що змушує фахівців зосереджувати свої зусилля на дотриманні вимог бюджетного кодексу, приділяючи меншу увагу підвищенню ефективності надання послуг.

Таким чином, впровадження середньострокового бюджетного планування, забезпечення його чітких зв'язків з довгостроковими програмами розвитку та підвищення ефективності видатків міського бюджету будуть сприяти стійкості та ефективності системи фінансів, що є основою для макроекономічної стабільності та стійкого економічного розвитку громади.

8. Розвиток інфраструктури

8.1. Транспорт та зв'язок

В місті Золотоноша розташована пасажирська залізнична станція Золотоноша-1 та завершуються заходи щодо відновлення станції вантажних перевезень Золотоноша - II. Пролягає залізнична колія Київ – Одеса Одеської залізниці та приміські потяги, які сполучають міста Черкаси, Гребінка, Сміла. В центрі міста розташовані 2 автостанції, звідки можна без проблем доїхати до Києва, Дніпропетровська, Черкас, Полтави.

Адміністративний центр громади знаходиться в м. Золотоноша, який віддалений від обласного центру м. Черкаси на 35 км, відстань до столиці України м. Київ – 160 км.

Відстань від сільських населених пунктів громади до адміністративного центру – м.Золотоноша

Назва населеного пункту	Золотоноша, км
с. Благодатне	22,1
с-ще Гришківка	9,0
с. Деньги	13,5
х. Згар	5,0
с. Кедина Гора	15,4
с. Коробівка	10,1
с. Комарівка	12,5
с. Кропивна	10,9
с. Крупське	19,5
с. Маліївка	10,6
ст-ція Панське	30,0
с-ще. Снігурівка	12,5
с. Хвильово-Сорочин	13,0
с. Щербинівка	15,2
с-ще Ярки	7,0

Автомобільні шляхи

Адміністративний центр Золотоніської громади розташований на перетині автомобільних шляхів державного значення Н-16 „Золотоноша – Черкаси – Сміла - Умань” та Н-08 „Бориспіль – Кременчук – Дніпро – Запоріжжя – Пологи - Маріуполь”, що з'єднує південь із заходом.

Станом на 01.01.2021 протяжність вулично-дорожньої мережі Золотоніської громади становить 290 км, із них в місті 152 км, в сільських населених пунктах 138 км.

Наявна дорожня інфраструктура перебуває у незадовільному стані особливо у сільській місцевості. Основними проблемами доріг загального користування на даний час є природне старіння матеріалів покриття та збільшення руху великогабаритного транспорту, фактична маса яких перевищує встановлені нормативи.

Послуги пасажирських перевезень в громаді надають приватні підприємства ПрАТ „Золотоніське АТП-17112” та черкаське ТОВ „Еліттрас”. По місту сформована стала мережа

п'яти маршрутів, до сільських населених пунктів маршрути працюють, але потребують змін для забезпечення потреб людей.

На території Золотоніської ТГ упорядковано 58 автобусних зупинок.

Ведеться системна робота спрямована на розвиток сучасних засобів зв'язку. Майже всі населені пункти громади (за винятком кількох маленьких селищ/сіл) мають доступ до Інтернету. Найбільшими провайдерами є ПАТ „Укртелеком”, ТОВ „Маклаут”, ЗАТ „Київстар” „Vodafone”, ЗАТ „Український мобільний зв'язок”.

8.2. Інфраструктура торгівлі та послуг

Мережа закладів торгівлі, громадського харчування та сфери послуг:

Станом на 01.01.2021 **торгівельну діяльність** в громаді здійснюють 281 заклад торгівлі, з них 211 продовольчі (змішані) та непродовольчі магазини та 38 закладів громадського харчування. На території громади діє 10 автозаправних станцій, які здійснюють роздрібну торгівлю паливно-мастильними матеріалами.

Найбільше торговельних закладів серед 5-ти приєднаних сільських рад розташовано на територіях села Благодатне.

На території 5 сільських рад та міста 102 суб'єкти господарювання усіх форм власності надають населенню різні види послуг, зокрема, послуги по ремонту взуття, ремонту та пошиттю одягу та автомобільних килимків, ремонту побутової техніки, телерадіоапаратури, інтернет-послуги, ритуальні послуги, послуги перукарень, ремонт транспортних засобів, оброблення деревини, млин, Нова Пошта та ін.

У цілому діяльність підприємств торгівлі, ресторанного господарства та сфери послуг різних форм власності направлена на модернізацію, технічне переоснащення, приведення дизайну у відповідність до сучасних вимог підприємств торгівлі та ресторанного господарства, подальше досягнення високого рівня якісного обслуговування населення, представлення широкого асортименту товарів та надання різноманітних послуг.

Розвиток мережі торговельного та побутового обслуговування Золотоніської територіальної громади

Показники	Одиниця виміру	Наявна мережа станом на 01.01.2021	
		Всього	у т.ч. у сільській місцевості
Кількість об'єктів торгівлі всього, у т.ч.:	одиниць	223	50
магазини продовольчі та змішані	одиниць	102	45
магазини непродовольчі	одиниць	79	-
магазини книжкові	одиниць	6	-
Аптеки (ветаптеки)	одиниць	18	1
павільйони, кіоски (в т.ч. аптечні/книжкові)	одиниць	8	-
АЗС	одиниць	10	4
Кількість об'єктів торгівлі на ринках всього, у т.ч.:	одиниць	47	-
магазини	одиниць	26	-
павільйони, кіоски (в т.ч. аптечні)	одиниць	21	-
Книжкові прилавки	одиниць	1	-
Кількість об'єктів громадського харчування всього,	одиниць	38	3
у т.ч. ресторани	одиниць	6	3
Кількість заготівельних пунктів	одиниць	-	-
Кількість об'єктів побуту всього:	одиниць	97	8

у т. ч. по видах послуг:			
перукарні, салони краси	одиниць	22	2
ремонт транспортних засобів	одиниць	10	-
ремонт взуття	одиниць	11	1
ремонт одягу	одиниць	11	1
ремонт годинників	одиниць	2	-
оброблення деревини, виробництво виробів з деревини	одиниць	4	2
виробництво меблів	одиниць	2	-
фото-відеопостуги	одиниць	6	-
будівництво та ремонт приміщень	одиниць	3	-
ремонт побутової техніки	одиниць	3	-
ритуальні послуги	одиниць	3	-
лазні	одиниць	1	-
ремонт ювелірних виробів	одиниць	2	-
різка скла	одиниць	1	-
мийка машин	одиниць	5	-
послуги мобільного зв'язку	одиниць	6	2
послуги Інтернету	одиниць	3	-
послуги кабельного телебачення	одиниць	2	-

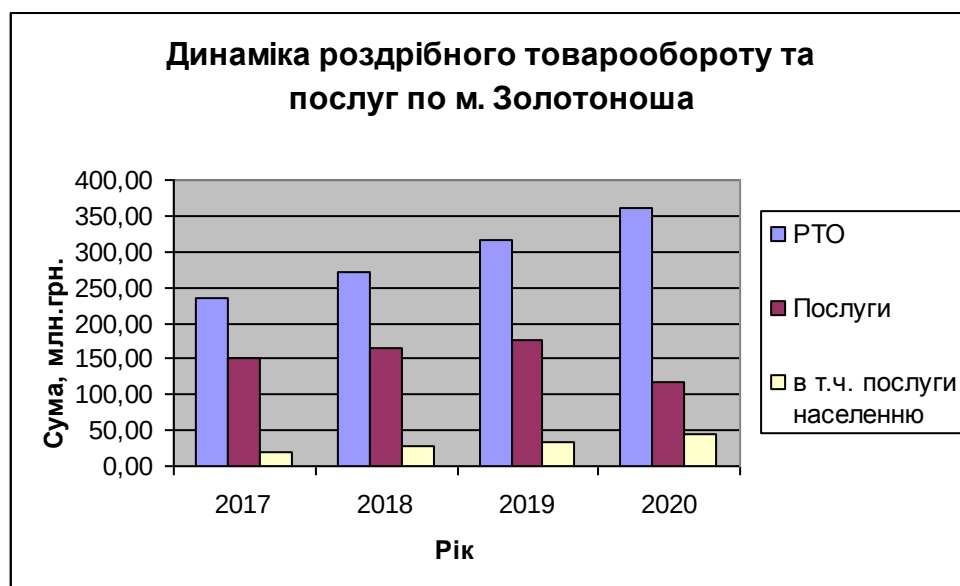
Обсяг роздрібного товарообороту торгової мережі у січні – вересні 2020 року становив 359,8 млн грн, що на 13,9 % більше обсягу відповідного періоду попереднього року. На одну особу припадало 9435,8 грн.

За січень-грудень 2020 року підприємствами м. Золотоноша (без урахування бюджетних організацій і установ), для яких надання послуг є основним видом діяльності, реалізовано послуг на суму 118,6 млн грн.

Обсяг послуг реалізованих населенню становив 44,2 млн грн, що в розрахунку на одну особу жителя за звітний період становив 1857,0 грн.

Динаміка роздрібного товарообороту та послуг по м. Золотоноша

Показник	2017	2018	2019	2020
РТО	235,6	271,9	315,8	359,8
Послуги	150,9	163,7	175,1	118,6
в т.ч. послуги населенню	18,8	28,5	34,1	44,2

9. Соціальна сфера та соціальна інфраструктура

9.1. ОСВІТА

Станом на 01.01.2021 загальна кількість закладів освіти громади нараховувала 28 одиниць. З них - 11 загальноосвітніх, з яких 3 - навчально-виховні комплекси, 2 – предвищої професійної (професійно-технічної), 2 позашкільної, 2 інтернатної, 9 закладів дошкільної освіти, 2 комунальні установи (КУ „ЗІРЦ”, КУ „ЗЦПРПП”).

Збільшення мережі освітніх закладів у 2021 році обумовлені приєднанням освітніх об'єктів сільських населених пунктів.

Контингент учнів складає 3987 осіб, вихованців дошкільних установ 1187 дітей. Спостерігається тенденція збільшення контингенту школярів та зменшення вихованців дошкільних установ.

Заклади освіти громади 100-відсотково підключені до мережі Інтернет.

Щоденне підвезення учнів до місць навчання і додому в сільській місцевості забезпечують 5 шкільних автобусів. Кількість таких дітей - 214 осіб.

Досить значна увага приділяється питанню соціального захисту дітей пільгових категорій. Щорічно організовується стовідсоткове забезпечення дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, шкільною та спортивною формою. У 2020 році на одяг для даної категорії дітей витрачено 86000 грн.

Щорічно проводиться одноразова виплата дітям-сиротам та дітям, позбавлених батьківського піклування, після досягнення 18-річного віку. У 2020 році 12 дітей отримали допомогу на суму 21720 грн.

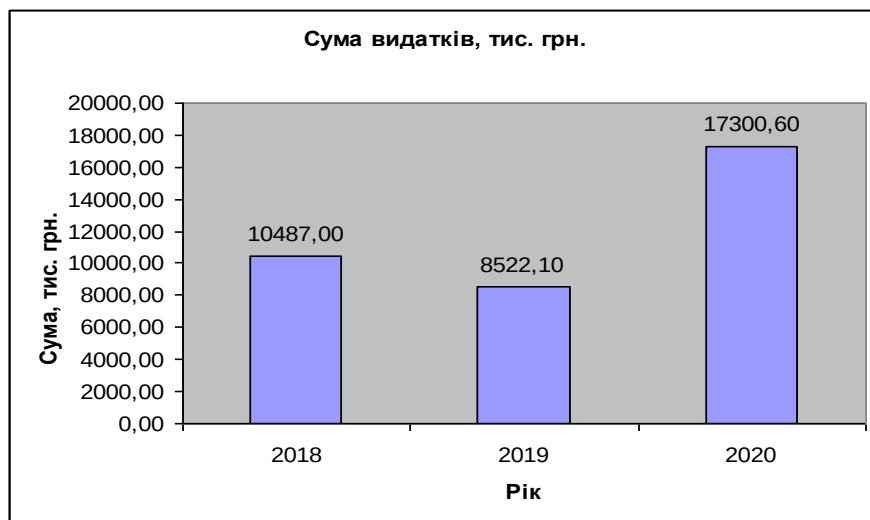
Ще одним вагомим чинником соціального захисту дітей є організація оздоровлення учнів вказаної категорії.

Діти-сироти та діти, позбавлені батьківського піклування щорічно забезпечуються путівками для оздоровлення в дитячих таборах. Зокрема, у 2020 році на путівки даної категорії було використано 47250 грн.

Організовано безкоштовне гаряче харчуванням учнів 1-4 класів та пільгових категорій.

В громаді проводиться робота щодо запровадження інклюзивної форми освіти. Відповідна форма впроваджена у 11 навчальних закладах, охоплено 23 осіб.

З року в рік виділяються кошти на збереження та покращення матеріально-технічної бази освіти.

Не зважаючи на капіталовкладення матеріально-технічна база всіх закладів освіти потребує постійного оновлення та підтримки, модернізації, щоб забезпечити умови для раціонального ходу навчально-виховних процесів - це оновлення комп'ютерної техніки та інших технічних засобів навчання в закладах освіти, забезпечення ліцензійними

програмними засобами, особливо це актуально в умовах карантинних заходів запобігання поширенню хвороби COVID-19.

Також проблемними питання є утримання навчальних закладів у сільській місцевості, де мала чисельність учнів; недосконала систе фінансування позашкільних закладів; низька заробітна плата молодого спеціаліст.

Взагалі Пандемія виявилася складним випробуванням для системи освіти. Водночас карантин став своєрідним стимулом, який відкрив вікно нових можливостей, виступаючи каталізатором давно назрілих модернізаційних змін в галузі освіти – це розвиток цифрової та дистанційної, зокрема он-лайн освіти. І це не тільки закупівля відповідної техніки а й уміння, навички викладання он-лайн, особливо в сільській місцевості (нестача необхідної техніки та фіксованих мереж Інтернету).

9.2. Культура

На 01.02.2021 року мережа закладів культури складалася з :

- 2-х закладів клубного типу;
- 1 міського та 5 сільських будинків культури;
- 1-ї міської бібліотеки та 5 сільських бібліотек;
- дитячої музичної школи;
- краєзнавчого музею ім. М.Ф.Пономаренка, музей історії с. Кропивна та історико-краєзнавчий музей с. Коробівка.

В період з 01.01.2020 по 01.01.2021 року забезпечено функціонування 8-ми міських творчих колективів, яким присвоєне почесне звання „Народний” та 10-ти сільських художніх колективів.

Активні фази карантинів, обмежувальні заходи торкнулися всіх запланованих культурних заходів, які частково скасовувались, а інші переводились в он-лайн платформу. Тому і надалі є необхідність удосконалювати он-лайн рішення культурних заходів, вчитися майстерності їх проведення не тільки в центрі громади, а і в сільських населених пунктах.

В зв'язку з розширенням території Золотоніської громади, значним збільшенням рекреаційних зон є необхідність розробити заходи щодо збільшення туристичного потенціалу громади, особливо в сільській місцевості.

9.3. Фізична культура і спорт

Станом на 01.01.2021 в громаді налічуються такі спортивні споруди: 7 стадіонів, 13 спортивних майданчиків. На території Золотоніської територіальної громади побудовано 1 міні-футбольне поле зі штучним покриттям та майданчик із вуличними тренажерами.

Активна робота всіх зацікавлених організацій дала можливість охопити спортивними секціями, групами понад 4,5 тис осіб, що становить 11,8% від загальної кількості населення громади.

Завдяки розвитку клубної системи збільшилась кількість всіх верств населення, яке залучено до фізкультурно-оздоровчих занять. У місті працює 8 спортивних клубів всіх форм власності, в яких займаються жителі громади.

Пріоритетними видами спорту в громаді є: футбол, волейбол, баскетбол, легка атлетика, шахи.

Велике значення у розвитку та здійсненні навчально – тренувального процесу належить Золотоніській дитячій юнацькій спортивній школі – ДЮСШ. Діти тренуються у секціях з футболу, баскетболу, греко-римської боротьби, кіокушин карате. Учні беруть активну участь в обласних змаганнях та спартакіадах. 120 вихованців школи у 2020 році брали активну участь в спортивних обласних змаганнях.

По суті, умови навчально-тренувального процесу забезпечені, але не на тому рівні, який давав би можливість участі спортсменів в престижних змаганнях. Золотоніська ДЮСШ лишається єдиною спортивною школою в області без власного приміщення.

В громаді активно діють 7 громадських спортивних організацій, які є організаторами проведення різнопланових змагань, турнірів, першостей міста з відповідних видів спорту. Кращі вихованці з цих видів спорту беруть участь в обласних змаганнях.

Відсутність спортивної інфраструктури у сільській місцевості це основна проблема Золотоніської громади в галузі фізичної культури і спорту. Необхідно відновити футбольні поля, які є майже у всіх селах нашої громади, сформувати або відновити команди з волейболу, баскетболу, футболу та інших напрямків, забезпечити можливість їх тренувань та участь в загальних спартакіадах. Підлягає реконструкції чудовий спортивний комплекс та стадіон в селі Благодатне (розробка проектної документації, яких на завершальній стадії) .

9.4. Охорона здоров'я

Станом на 01.01.2021 медична галузь представлена двома напрямками надання медичних послуг населенню – первинної та вторинної ланки.

До первинної ланки належить створене Золотоніською міською радою КП „Золотоніський міський центр первинної медико-санітарної допомоги (сімейної медицини)”, який надає медичні послуги 28,5 тисячам мешканців нашого міста.

До вторинної ланки належить КНП „Золотоніська багатoproфільна лікарня”, яка надає медичну допомогу 70,6 тис. населення міста та району.

На сьогодні в галузі охорони здоров'я громади функціонує 11 лікувально-профілактичних закладів, з них: 8 фельдшерських пунктів і амбулаторій в сільських населених пунктах.

Фінансування галузі здійснюється за рахунок субвенції з державного бюджету та власних коштів міського бюджету.

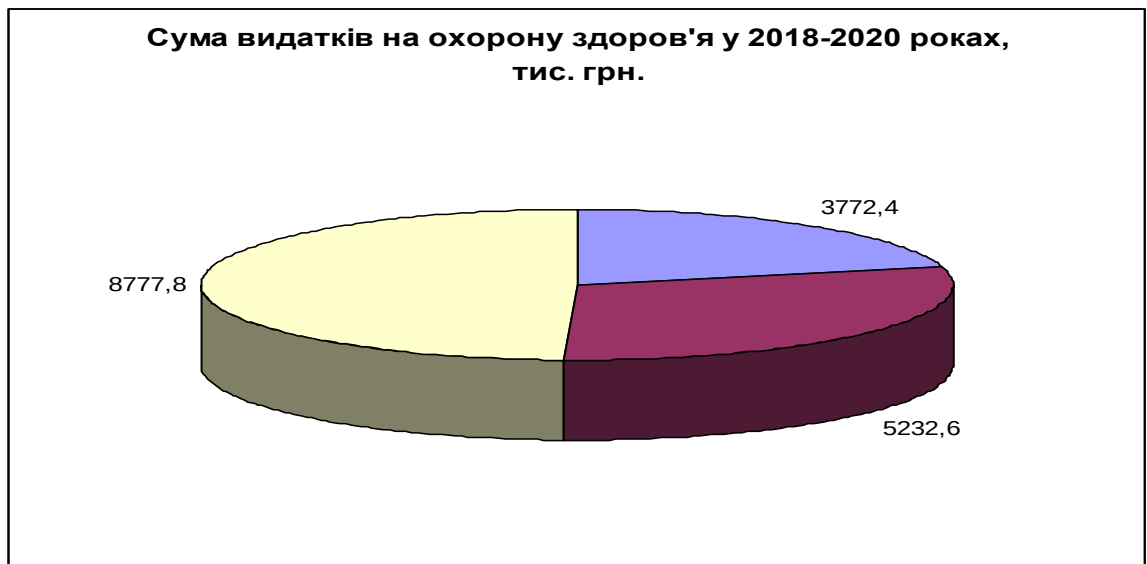
Згідно законів України про медичне обслуговування населення Центр займається діагностичною, лікувальною, санітарно-просвітницькою та протиепідемічною діяльністю серед дорослого та дитячого населення міста. Центр надає медичні послуги міському населенню. На даний час повноцінно працюють три амбулаторії, котрі у своїх підрозділах мають діючі фізкабінети, кабінети профщеплень, денні стаціонари.

Проводиться активна робота з імунізації дорослого та дитячого населення міста. Центр практично повністю забезпечений вакцинами для планових щеплень.

Для забезпечення реформування медичної галузі в громаді розроблені та діють програми:

- медикаментозного забезпечення хворих із трансплантованими органами на 2021 – 2023 роки;
- розвитку первинної медико-санітарної допомоги на 2021-2025 роки;
- забезпечення ефективним лікуванням хворих на орфанні захворювання на 2021-2024 роки ;
- забезпечення хворих осіб з інвалідністю та дітей з інвалідністю технічними засобами по догляду за пацієнтами на 2019-2021 роки;
- відшкодування енергоносії та розвитку матеріально-технічної бази КНП “Золотоніська багатoproфільна лікарня” на 2021 рік.

В цілому на медичну галузь за попередні 3 роки спрямовані кошти в сумі 17,8 млн.грн:

2018 – 3772,4 тис. грн.
 2019 – 5232,6 тис. грн.
 2020 – 8777,8 тис. грн.

Заклади медицини на 90% забезпечені медичними кадрами та в них працює 122 лікарі, 267 медсестер та 139 працівників молодшого персоналу.

Є певна проблема, пов'язана з віком наявних лікарів та пошуком молодих фахівців. На 70% основні фахівці майже пенсійного, а частина і пенсійного віку. Основне завдання адміністрацій закладів – пошук та заохочення до роботи молодих фахівців.

10. Житлово-комунальна сфера

Технічний стан об'єктів житлово-комунального господарства міста характеризується як незадовільний. Основні фонди, насосне і електротехнічне обладнання потребують оновлення.

Частина житлового фонду міста, яка перебуває у комунальній власності, збудована до 1970 року і потребує ремонту або реконструкції.

Комунальна інфраструктура зношена, 70% водопровідних та 60% каналізаційних мереж аварійні або потребують капітального ремонту, 54% котлів експлуатуються більше ніж 23 років і працюють з коефіцієнтом корисної дії менше, ніж 82%. 65% теплових мереж знаходяться в аварійному стані та потребують заміни на нові з попередньо ізольованих труб, щоб максимально зменшити втрати теплової енергії при транспортуванні.

Пріоритетом у житлово-комунальній сфері залишається забезпечення комфортних умов проживання населення та доступності комунальних послуг для споживачів відповідно до встановлених нормативів і національних стандартів.

У м. Золотоноша централізоване опалення відсутнє. Житловий фонд міста переведений на індивідуальне опалення. Працюють 3 котельні, що перебувають у комунальній власності, які надають послуги з тепlopостачання для установ бюджетної сфери та інших споживачів. На котельнях комунальної теплоенергетики міста експлуатуються 14 котлів. 78% котелень працює на альтернативному виді палива. Протяжність теплових мереж від наявних котелень у двотрубному обчисленні становить 4,546 км.

Наданням житлово-комунальних та благоустроєм у місті займається 8 підприємств, які належать до сфери послуг. Це – ПрАТ „Янтарь”, ПП УК „Янтарь”, ПрАТ „Золотоношарембуд”, ПП КФ „Дорбуд”, ТОВ „380В”, КП „Міський водоканал”, ПП „Базис плюс” та ПП „Грін таун”.

Послуги з утримання об'єктів зовнішнього **освітлення** надає ТОВ “380 8”. Мережа вуличного освітлення міста має загальну протяжність 124,3 км та налічує 2300 світлових точок.

Обслуговуванням житла займається два приватних підприємства — ПрАТ „Янтар” та ПП УК „Янтар”.

Щодо житлового фонду міста, то станом на 1.01.2021:

- діє 12 (дванадцять) житлово-будівельних кооператива;
- зареєстровано 21 ОСББ в склад яких входять 23 багатоквартирних будинків;
- передано в управління ПрАТ „Янтар” 37 житлових будинків;
- передано в управління ПП УК „Янтар” 41 житловий будинок.

Послуги з водопостачання, водовідведення, теплопостачання, збирання, вивезення та утилізації твердих побутових відходів, обслуговування кладовищ **надає КП „Міський водоканал”**.

Протяжність водопровідних мереж м. Золотоноша складає 143,1 км, з яких у ветхому та аварійному стані знаходяться 114,5 км (80%). На об'єктах водопровідного господарства експлуатується 15 одиниць насосних агрегатів.

Водопостачання м. Золотоноша здійснюється з підземних джерел Домантівського водозабору, розташованому за 18 км від міста. В сільських населених пунктах приватним засобом. Вода, що надходить з артезіанських свердловин, має великий вміст заліза, і для доведення її до вимог санітарних норм, проходить очищення на станції знезалізнення. Якість питної води, яку подає підприємство КП „Міський водоканал” відповідає вимогам ДСанПіНу 2.2.4-171-10 „Гігієнічні вимоги до води питної, призначеної для споживання людиною”. Окремі свердловини другого кварталу міста потребують встановлення додаткових станцій знезалізнення води.

Система питного водопостачання складається:

- ✓ водопровідні мережі - протяжністю 143,1 км;
- ✓ артезіанські свердловини – 10 ;
- ✓ станція знезалізнення – 1 ;
- ✓ водопровідні насосні станції (ВНС) – 5 ;
- ✓ підкачуючі насосні станції (ПНС) - 3.

Проблеми водопостачання:

- У сільських населених пунктах громади основною проблемою залишається відсутність централізованого водопостачання.
- У наявних колодязях питна вода, якою користуються жителі сіл не відповідає санітарним нормам - в ній високий вміст нітратів, кальцію, заліза, що негативно впливає на здоров'я людей.
- Наявні водогони та водонапірні вежі збудовані ще десятки років тому і жодного разу не реконструйовувалися.
- Проблемою громади є також зниження рівня ґрунтових вод, внаслідок засухи, несприятливих кліматичних умов.

Каналізаційні мережі складаються із напірних та самопливних каналізаційних колекторів, 80% (65,8 км) з яких знаходяться в аварійному стані. На каналізаційних очисних спорудах стічні води, що надходять із міста, проходять повне біологічне очищення. Після очищення стоки скидаються у річку Суха Згарь.

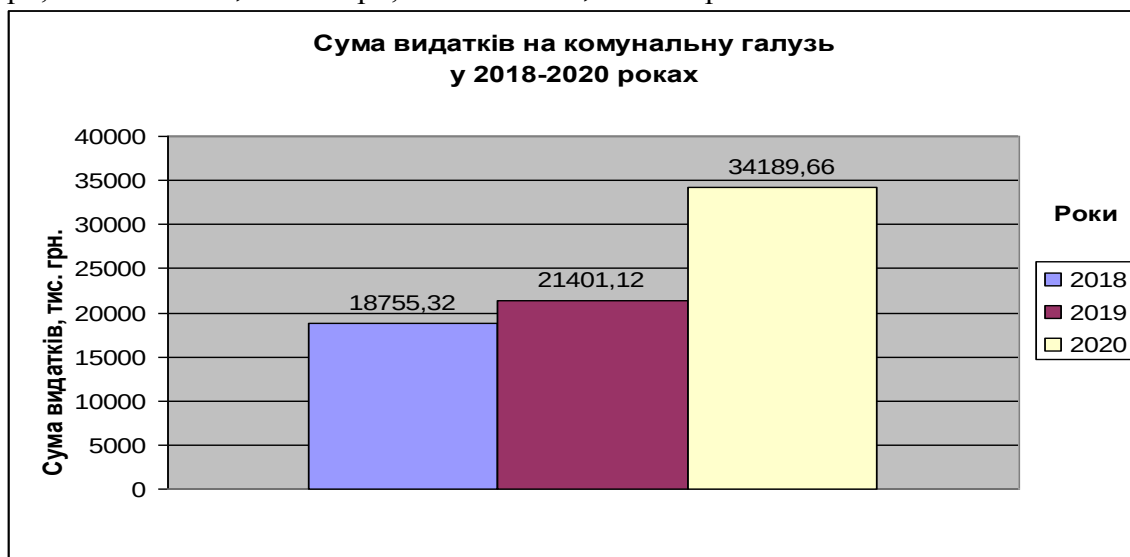
Система водовідведення складається:

- ✓ каналізаційні мережі – протяжністю 82,3 км;
- ✓ каналізаційні насосні станції (КНС) – 4 ;
- ✓ каналізаційні очисні споруди (КОС) – 1.

Як водозабір, так і система колекторів потребують реконструкції та оновлення сучасним обладнанням.

Щороку з міського бюджету збільшуються видатки на комунальну галузь – ремонти доріг та тротуарів, закупівлю техніки та обладнання, реконструкцію освітлення, ремонт

мереж водопостачання та водовідведення. Так за останні роки використано: 2018 - 18755,32 тис. грн, 2019 - 21401,12 тис. грн, 2020 – 34189,66 тис. грн:

Поводження з твердими побутовими відходами. Проблема поведінки з відходами є визначальною для забезпечення сталого розвитку держави, в тому числі міста Золотоноша Черкаської області.

Відходи виробництва та побуту є основними забруднювачами навколишнього середовища та одночасно носіями корисних компонентів, тому не втрачає актуальності проблема більш раціонального використання вторинних ресурсів, охорони навколишнього середовища, впровадження заходів з освоєння та застосуванню маловідходних технологій виробництва.

За даними комунальної статистики, щорічно в місті Золотоноша утворюється близько 15,2 тис. тонн твердих побутових відходів в ущільненому виді.

Для міста Золотоноша в адміністративних межах Антипівської та Новодмитрівської сільських рад Золотоніського району Черкаської області діє один полігон твердих побутових відходів (ТПВ) загальною площею 46,81 га. Також у 3 з 11 сільських населених пунктах приєднаних до міста (Благодатне, Кропивна, Деньги) відведені земельні ділянки під полігон ТПВ, але збір проходить хаотично, без чітких дотримань санітарних норм. Всі полігони потребують реконструкції, вкрай переповнені та несуть екологічну загрозу.

Підсумовуючи можна стверджувати, що основною проблемою житлово-комунального сектору в громаді є відсутність достатнього ресурсу на заміну обладнання, мереж, відповідної комунальної техніки, які вже відпрацювали всі свої терміни придатності та повністю замартизовані. Основним напрямком у вирішенні даної проблеми є участь у різного роду форумах, конкурсах, платформах, які надають можливість громадам залучати додатковий ресурс на їх розвиток.

11. Головні чинники та сценарії розвитку Золотоніської ТГ.

11.1. SWOT – аналіз Золотоніської територіальної громади.

SWOT – аналіз Золотоніської територіальної громади проведено з урахуванням стану та тенденцій розвитку громади, актуальних проблемних питань галузей господарського комплексу та соціальної сфери, а також пропозицій, наданих членами робочої групи з розроблення Стратегії розвитку Золотоніської територіальної громади на період 2021-2027 роки, враховуючи аналітичні дані анкетних пропозицій, думку громадян.

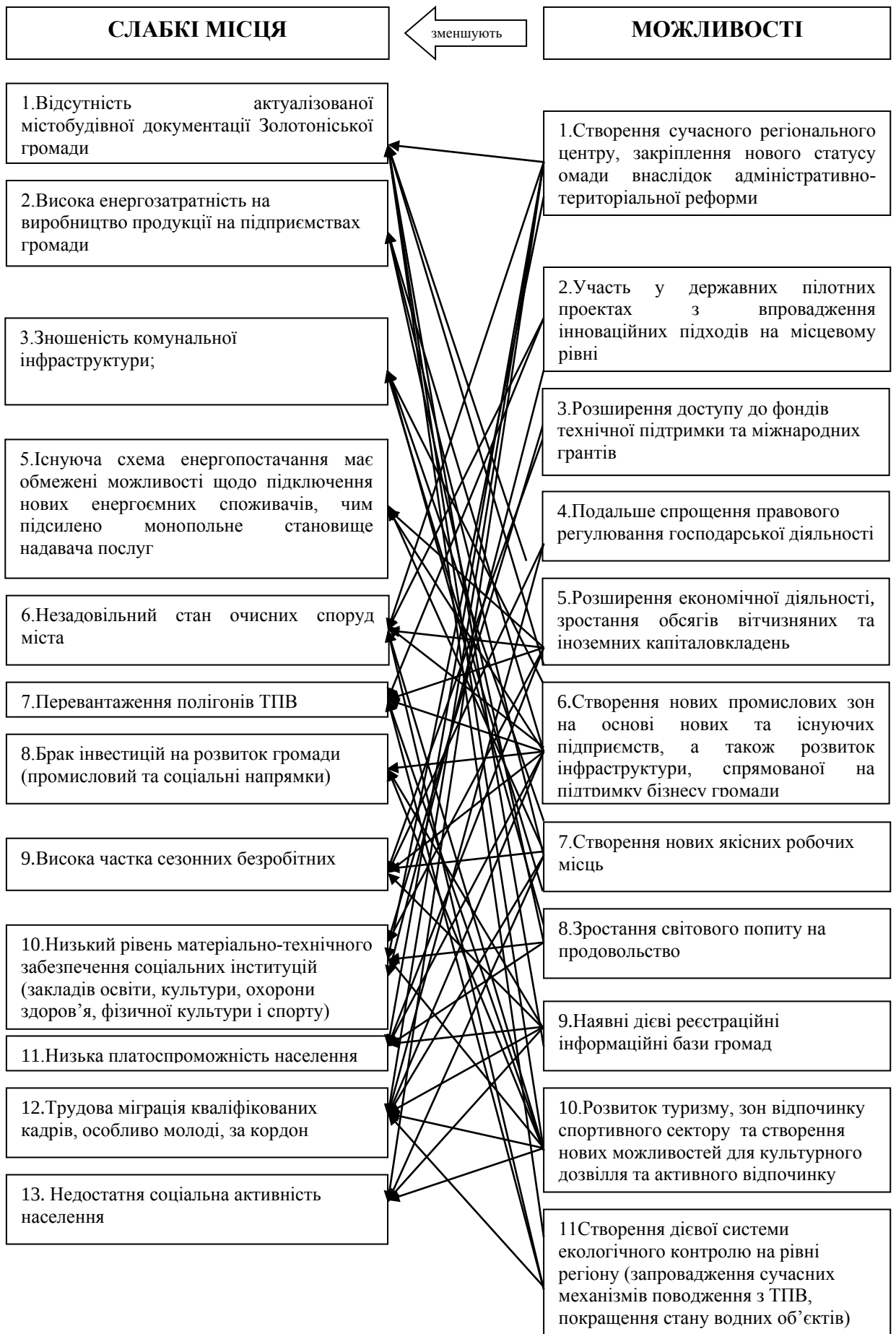
СИЛЬНІ СТОРОНИ	СЛАБКІ МІСЦЯ
1. Географічне розташування громади і її потенціал, як економічного, культурного, освітнього центру (наближеність до столиці України м. Київ – 150 км, обласного центру м. Черкаси – 35 км, на перетині автомобільних шляхів державного значення Н-16 „Золотоноша – Черкаси – Сміла - Умань” та Н-08 „Бориспіль – Кременчук – Дніпро – Запоріжжя – Пологи – Маріуполь, близькість до аеропортів м. Бориспіль та м. Черкаси), 2. Ефективне та прозоре функціонування міської влади; 3. Удосконалена система надання адміністративних послуг через Центр надання адміністративних послуг; 4. Вирішеність частини інфраструктурних потреб (дорожні мережі, система водопостачання, водовідведення, залізничні шляхи); 5. Потужні сектори харчової промисловості та первинної переробки с/г продукції; 6. Наявність висококваліфікованого персоналу; 7. Розширення територіальних меж; 8. Зростаюча кількість подій і заходів, які проходять в туристичній сфері громади; 9. Наявність значної кількості медичних закладів з сучасним медичним обладнанням та кваліфікованими фахівцями; 10. Наявність рекреаційних зон в сільських місцевостях для створення туристичних об'єктів та зон відпочинку.	1. Відсутність актуалізованої містобудівної документації Золотоніської громади; 2. Висока енергозатратність на виробництво продукції на підприємствах громади; 3. Зношеність комунальної інфраструктури; 4. Існуюча схема енергопостачання має обмежені можливості щодо підключення нових енергоємних споживачів, чим підсилено монопольне становище надавача послуг; 5. Незадовільний стан очисних споруд міста; 6. Перевантаження полігонів ТПВ; 7. Брак інвестицій на розвиток громади (промисловий та соціальні напрямки); 8. Висока частка сезонних безробітних; 9. Низький рівень матеріально-технічного забезпечення соціальних інституцій (закладів освіти, культури, охорони здоров'я, фізичної культури і спорту); 10. Низька платоспроможність населення; 11. Трудова міграція кваліфікованих кадрів, особливо молоді, за кордон; 12. Недостатня соціальна активність населення.

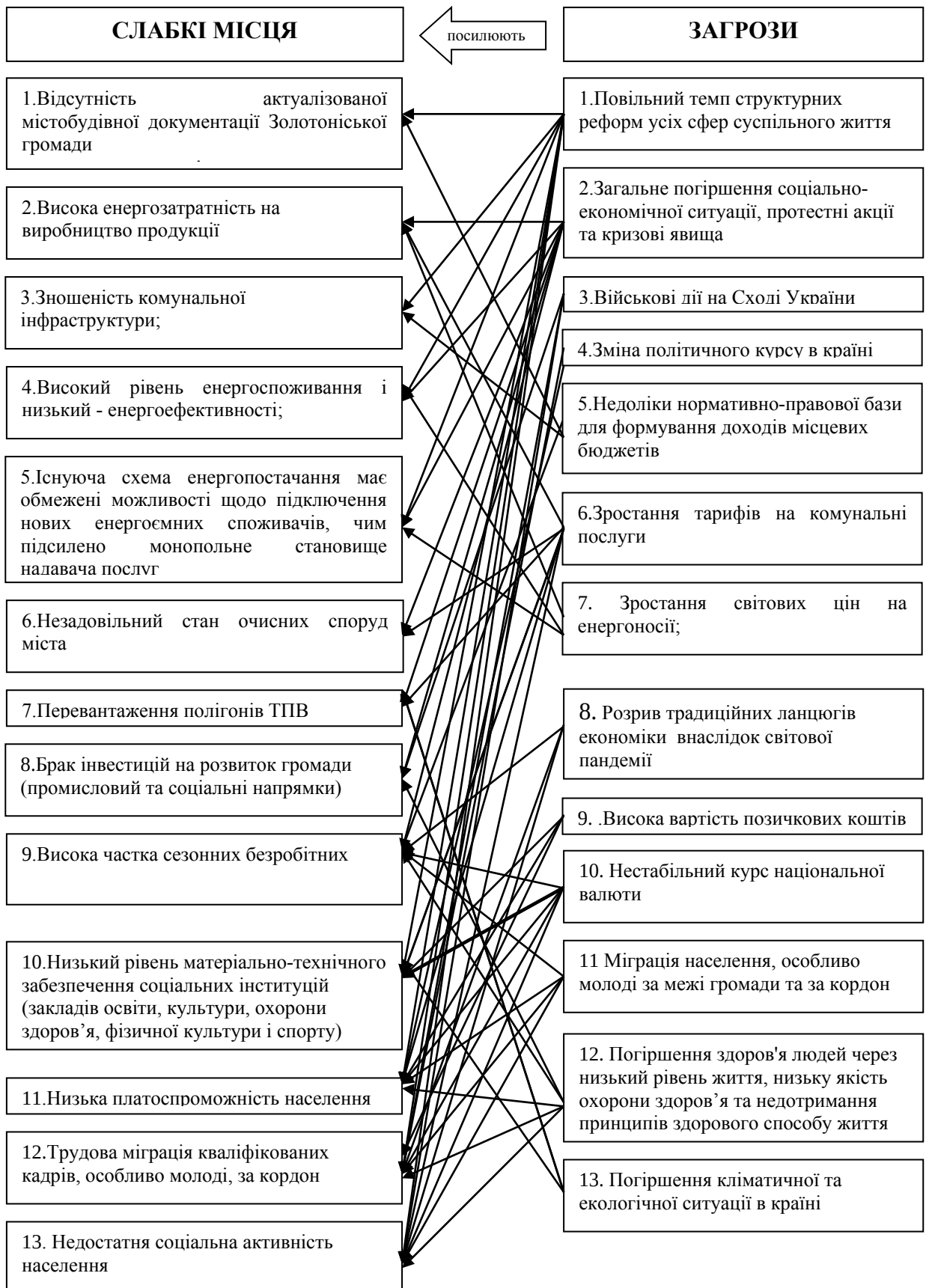
МОЖЛИВОСТІ	ЗАГРОЗИ
1.Створення сучасного регіонального центру, закріплення нового статусу громади внаслідок адміністративно-територіальної реформи; 2.Участь у державних пілотних проектах з впровадження інноваційних підходів на місцевому рівні; 3.Розширення доступу до фондів технічної підтримки та міжнародних грантів ; 4.Подальше спрощення правового регулювання господарської діяльності; 5.Розширення економічної діяльності, зростання обсягів вітчизняних та іноземних капіталовкладень; 6.Створення нових промислових зон на основі нових та існуючих підприємств, а також розвиток інфраструктури, спрямованої на підтримку бізнесу громади; 7.Створення нових якісних робочих місць; 8.Зростання світового попиту на продовольство; 9.Наявні дієві реєстраційні інформаційні бази громад; 10.Розвиток туризму, зон відпочинку спортивного сектору та створення нових можливостей для культурного дозвілля та активного відпочинку. 11.Створення дієвої системи екологічного контролю на рівні регіону (запровадження сучасних механізмів поводження з ТПВ, покращення стану водних об'єктів).	1.Повільний темп структурних реформ усіх сфер суспільного життя; 2.Загальне погіршення соціально-економічної ситуації, протестні акції та кризові явища; 3.Військові дії на Сході України; 4.Зміна політичного курсу в країні; 5.Недоліки нормативно-правової бази для формування доходів місцевих бюджетів; 6.Зростання тарифів на комунальні послуги; 7.Зростання світових цін на енергоносії; 8.Розрив традиційних ланцюгів економіки внаслідок світової пандемії; 9.Висока вартість позичкових коштів; 10.Нестабільний курс національної валюти; 11.Міграція населення, особливо молоді за межі громади та за кордон; 12.Погіршення здоров'я людей через низький рівень життя, низьку якість охорони здоров'я та недотримання принципів здорового способу життя. 13.Погіршення кліматичної та екологічної ситуації в країні

11.2. SWOT - матриця Золотоніської територіальної громади.

SWOT - матриця дозволяє виявити взаємозв'язки між внутрішніми (сильні та слабкі сторони) та зовнішніми (можливості та загрози) факторами, які мають стратегічне значення для Золотоніської територіальної громади. Саме ці взаємозв'язки дозволяють сформулювати порівняльні переваги, виклики і ризики, які є основою для стратегічного вибору – формулювання стратегічних та операційних цілей розвитку громади на довгострокову перспективу.

11.3. Порівняльні переваги, виклики і ризики Золотоніської ТГ

Порівняльні переваги

(визначені в результаті аналізу сильних сторін і можливостей)

- Можливість збільшення територіальної громади шляхом створення сучасного регіонального центру, закріплення нового статусу громади внаслідок продовження адміністративно-територіальної реформи надає громаді посилити її такі сильні сторони, як: ефективне та прозоре функціонування міської влади, систему надання адміністративних послуг, збільшення кількості подій у туристичному секторі, створення нових секторів первинної переробки сільськогосподарської продукції та виробництва харчових продуктів і напоїв.
- На території Золотоніської громади є багато об'єктів історико-культурної спадщини та рекреаційних територій, а також зростає кількість подій та заходів, які проходять в туристичних центрах, що підсилюються зростанням популярності туризму в Україні та світі, проведенням реформи децентралізації влади та покращенням умов ведення бізнесу в Україні.
- Україна має практичний шанс реалізувати вигоду від договору про зону вільної торгівлі з Європейським Союзом. Черкаська область, в якій знаходиться Золотоніська громада розміщена на перетині транспортних коридорів, на її території є річкові порти. Саме розташування в Центрі України є порівняльною перевагою у залученні громади до формування та транзиту міжнародних і міжрегіональних потоків товарів та послуг чи використання сильної сторони транспортної доступності у туристичній галузі.
- Наявність в громаді сировинної бази відходів аграрного сектору, а також запасів корисних копалин (торфу) дає можливості для розвитку альтернативної енергетики та виробництва енергії з відновлюваних джерел (будівництво сонячних електростанцій, когенераційних установок, відновлення діяльності малих гідроелектростанцій тощо).
- Децентралізації влади в країні та діяльність проектів міжнародної допомоги, які підтримують реформи, зростання попиту на інформаційно-комунікаційні технології безпосередньо впливають та підтримують такі сильні сторони територіальної громади, як: наявність медичних закладів, що застосовують сучасне медичне обладнання та інноваційні методи лікування, використання наборів робототехніки ЛЕГО у закладах освіти. Залучення прогресивного досвіду від іноземних партнерів в громаду.

Виклики

(визначені в результаті аналізу слабких сторін і можливостей)

- Враховуючи сприятливі природно-кліматичні умови для ведення сільського господарства та розвинений сектор виробництва харчових продуктів і напоїв, Золотоніщина має змогу послабити ряд негативних тенденцій завдяки зростанню світового попиту на продовольство та нішеву харчову продукцію (зокрема в Європі та Америці). Це може стимулювати агровиробників до впровадження інноваційних технологій та посилення співпраці з науковими установами в напрямку проведення досліджень у агропромисловій галузі (зокрема захист рослин), а також сприятиме посиленню експортної активності підприємств.
- Впровадженню інновацій суб'єктами господарювання регіону та підвищенню експортної активності сприятиме також і покращення умов ведення бізнесу в Україні та реалізація Угоди про Поглиблену та всеохоплюючу зону вільної торгівлі з ЄС. Крім того, розвиток малого та середнього підприємництва (зокрема і у сільській місцевості) дасть змогу вирівняти диспропорції у рівні життя громадян, зменшити відтік кваліфікованих кадрів (оскільки буде більше можливостей для започаткування бізнесу у власному місці проживання), а також покращити інфраструктуру територіальних громад завдяки збільшенню фінансових надходжень і використанню спонсорських коштів. Каталізатором

розвитку бізнесу з інноваційною складовою має стати зростання попиту на інформаційно-комунікаційні технології в Україні та світі.

● Децентралізація влади в Україні є одним з ключових чинників вирівнювання дисбалансу в розвитку територій та посилення фінансової спроможності громад. Можливість доступу територіальної громади до додаткових фінансових ресурсів створює сприятливі умови для розвитку інфраструктури (реконструкція автомобільних доріг, розширення покриття Інтернет та мобільного зв'язку, будівництво та реконструкція об'єктів соціальної інфраструктури та ЖКГ), посилення інституційної та інфраструктурної підтримки підприємництва (зокрема шляхом створення Центрів підтримки підприємництва, проведення конкурсів на отримання грантових коштів), а також для часткового вирішення екологічних проблем (впровадження роздільного збирання ТПВ, заходи з поліпшення гідрологічного режиму та санітарного стану річок). ● Зростання популярності туризму в Україні і світі (зокрема зеленого туризму та активного відпочинку) може позитивно вплинути на вирішення проблемних питань соціально-економічного розвитку територій громади шляхом використання значного туристичного потенціалу та рекреаційних зон. Зокрема, це може стати стимулом для розбудови туристичної інфраструктури, яка б у повній мірі забезпечувала потреби туристів, для започаткування підприємницької діяльності у сфері туризму та розширення діяльності існуючих суб'єктів туристичного бізнесу, а також частково сприяти розбудові інфраструктури громад (зокрема ремонт доріг місцевого значення).

Ризики

(визначені в результаті аналізу слабких сторін і загроз)

● Загроза рецесії світової економіки підсилює більшість і так слабких сторін Золотоніської громади. Технологічний рівень та конкурентоспроможність продукції підприємств можуть погіршуватися через погіршення інвестиційного клімату, високу енергоємність підприємств та незадовільний стан доріг транспортного сполучення з іншими областями.

● Значною проблемою сучасності є несприятлива вікова та соціальна структура населення в сільській місцевості та трудова міграція кваліфікованих кадрів, в т.ч. за кордон. Відтак зменшується частка молоді в загальній структурі населення, підвищується відсоток мігрантів, зокрема молодих фахівців, а також «відплив умів». На рішення молоді виїхати за кордон впливають загальні негативні соціально-економічні тенденції в країні (низька оплата праці, зростання споживчих цін, висока вартість позичкових коштів, нестабільність курсу національної валюти, поглиблення тіньового сектору економіки), військові дії на Сході України, згортання чи неефективність реформ в Україні.

● Інновації є невід'ємною частиною соціально-економічного та технічного прогресу будь-якої території. На жаль, саме цьому аспекту приділяється недостатньо уваги в діяльності господарського комплексу Золотоніської громади. Також спостерігається низький рівень співпраці науки та господарського комплексу, слабо розвинена база для здійснення наукової та дослідницької діяльності та низький рівень інституційної та інфраструктурної підтримки підприємництва. Ця тенденція простежується на тлі загальних регресивних соціально-економічних процесів у країні, оскільки виробники більш зосереджені на збереженні існуючого прибутку, ніж на інвестуванні у новітні технологічні процеси на власному виробництві, що в свою чергу призводить до низької експортної активності суб'єктів господарювання в регіоні, через неможливість якісного конкурування з закордонними товарами. Крім того, втрата кваліфікованих кадрів («відплив умів») призводить до послаблення інтелектуального потенціалу регіону. Ще один фактор, який негативно позначається на інноваційній активності господарського комплексу регіону – це висока вартість позичкових коштів.

- Можливе посилення проблем щодо поводження з відходами, перезавантаження полігонів, розташованих на території громади, локальні екологічні проблеми (у т.ч. підтоплення, деградація земельних ресурсів), погіршення гідрологічного режиму та санітарного стану значної кількості водних об'єктів (малих річок), зниження ефективності роботи очисних споруд міста Золотоноша тощо. На що безпосередньо впливають загальні негативні соціально-економічні тенденції в країні, а також погіршення кліматичної та екологічної ситуації в світі та рецесія світової економіки.
- Загальні несприятливі соціально-економічні процеси, згорання чи неефективність реформ в Україні, міграція населення поглиблюють і так слабкі сторони громади такі як: низький рівень застосування новітніх технологій, а також обізнаності населення щодо їх можливостей; низький рівень забезпечення містобудівною документацією на регіональному та місцевому рівні; зношеність об'єктів житлово-комунального господарства та соціальної інфраструктури; слабка інституційна спроможність органів місцевого самоврядування (штатна укомплектованість, якість підготовки кадрів).

12. СТРАТЕГІЧНЕ БАЧЕННЯ РОЗВИТКУ ЗОЛОТОНІСЬКОЇ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ

Соціально-економічний аналіз розвитку громади показує, що незважаючи на існуючий економічний потенціал громади за окремими показниками соціальної та економічної сфери, які суттєво впливають на якість життя громадян, ситуація в громаді повною мірою не задовольняє золотонісців. Відтак, оскільки головним об'єктом спрямування стратегічних зусиль регіонального розвитку є людина і якість її життя (наближення її доєвропейського рівня), робочою групою в процесі обговорення було ухвалено рішення сформувати наступне стратегічне бачення розвитку Золотоніської територіальної громади до 2027 року:

Стратегічне бачення розвитку:

Золотоніська громада-2027 – гостинне, квітуче місце рівних можливостей лівобережжя Черкащини, привабливе для інвесторів, комфортне для проживання всіх верств населення, екологічно чисте та з розвинутою сучасною інфраструктурою.

Обрані на підставі аналізу стратегічні цілі – спосіб досягнення стратегічного бачення. Їх визначення обумовлено, з одного боку, пропозиціями учасників підготовки і впровадження Стратегії, з іншого боку – структурними та фінансовими можливостями громади.

Стратегічне бачення досягатиметься через впровадження стратегічних цілей:

Стратегічна ціль 1	Стратегічна ціль 2	Стратегічна ціль 3
ЕКОНОМІКА: високотехнологічна, продуктивна, експортноорієнтована	ЛЮДИ – професійні, адаптивні, згуртовані	ВИСОКА ЯКІСТЬ ЖИТТЯ: Екологія, безпека, інфраструктура

Обрані стратегічні цілі будуть реалізовані через систему операційних цілей та завдань.

Реалізація Стратегії Золотоніської територіальної громади має допомогти перетворити її економіку на більш конкурентоспроможну за рахунок притоку як прямих іноземних, так і внутрішніх інвестицій у перспективні сектори, стимулюванню розвитку підприємництва,

розвитку людського потенціалу, що в кінцевому результаті матиме позитивний вплив на підвищення експортного потенціалу місцевих виробників та освоєння нових ринків збуту продукції.

13. СТРАТЕГІЧНІ, ОПЕРАЦІЙНІ ЦІЛІ та ЗАВДАННЯ

Стратегічні цілі	Операційні цілі	Завдання
<u>Стратегічна ціль 1</u> ЕКОНОМІКА: високотехнологічна, продуктивна, експорторієнтована	1.1. Покращено можливості розвитку підприємницьких ініціатив.	1.1.1. Завершено фізичне створення майданчиків Індустріального парку “Золотоноша”
		1.1.2. Посилено розвитковий потенціал суб’єктів підприємницької діяльності на основі гендерної політики
		1.1.3. Створено інструменти підтримки підприємницької діяльності
		1.1.4. Розпочато співробітництво та партнерство сільськогосподарського та промислового кола громади
		1.1.5. Забезпечено подальший розвиток комунальних підприємств громади
	1.2. Створена дієва туристична інфраструктура громади	1.2.1. Створені нові туристичні продукти
		1.2.2. Створено систему поширення туристичних можливостей громади
		1.2.3. Залучено приватний бізнес до участі в туристичних програмах (готелі, кафе бари, реклама та ін.), формування мережі екскурсіводів
	1.3. Розгалужено види діяльності бізнесу в громаді	1.3.1. Розвинуто експортний потенціал громади
		1.3.2. Підготовлено об’єкти до залучення інвестицій
		1.3.3. Удосконалено процедуру залучення інвестицій до громади
	1.4. Розвинуто інноваційний сектор в економіці громади.	1.4.1. Впроваджено інноваційний напрямок, шляхом вирощування та переробки технічної коноплі
		1.4.2. Розвинуто напрямки в інноваційній діяльності харчової та переробної промисловості.
	2.2. Удосконалено систему освіти громади.	2.2.1. Впроваджено інноваційні технології навчання в початкову та середню школу
		2.2.2. Модернізовано систему професійно-технічної освіти в

		громаді (вивчено потреби ринку праці в громаді та сформовано замовлення до учбових закладів).
		2.2.3. Посилено кадровий потенціал надавачів освітніх послуг.
	2.3. Сформовано ефективну та якісну систему здоров'я населення громади.	2.3.1. Підвищено кваліфікацію медичного персоналу лікувальних закладів .
		2.3.2. Забезпечено постійне інформування про здоровий спосіб життя серед населення громади.
		2.3.3. Впроваджено новітні практики, технології профілактики сучасних захворювань.
		2.3.4. Впроваджено стимулюючі заходи залучення молодих фахівців медичної галузі
	2.4. Посилено згуртованість населення в громаді.	2.4.1. Створено можливості для співробітництва між державними установами, органами місцевого самоврядування та громади у всіх сферах життєдіяльності
		2.4.2. Створено умови для залучення мешканців територіальної громади до участі у вирішенні питань місцевого розвитку.
		2.4.3. Впроваджено та підтримано молодіжні ініціативи розвитку громади
		2.4.4. Створено комфортні умови для проживання в громаді внутрішньо переміщених осіб
<u>Стратегічна ціль 3</u> ВИСОКА ЯКІСТЬ ЖИТТЯ: Екологія, безпека, інфраструктура	3.1. Розвинуто та модернізовано інфраструктуру громади.	3.1.1. Розвинуто логістичний потенціал громади та підвищено транспортну доступність
		3.1.2. Розвинуто та модернізовано соціальну інфраструктуру.
		3.1.3. Реконструйовано та модернізовано спортивні установи,
		3.1.4. Створено нові рекреаційні зони в громаді.
	3.2. Забезпечено умови для безпечної життєдіяльності населення та покращено стан	3.2.1. Покращено надання послуг водопостачання та водовідведення, запроваджено сучасні механізми поводження

	навколишнього середовища.	з відходами
		3.2.2. Покращено стан водних об'єктів.
		3.2.3. Поліпшено роботу очисних споруд з використання новітніх біологічно-активних компонентів.
		3.2.4. Запроваджено сучасні системи оповіщення та системи безпеки населення
		3.2.5. Створено Центр безпеки громади в с. Благодатне
		3.2.6. Впроваджено новий формат роботи дільничих офіцерів поліції «Поліцейський громад».